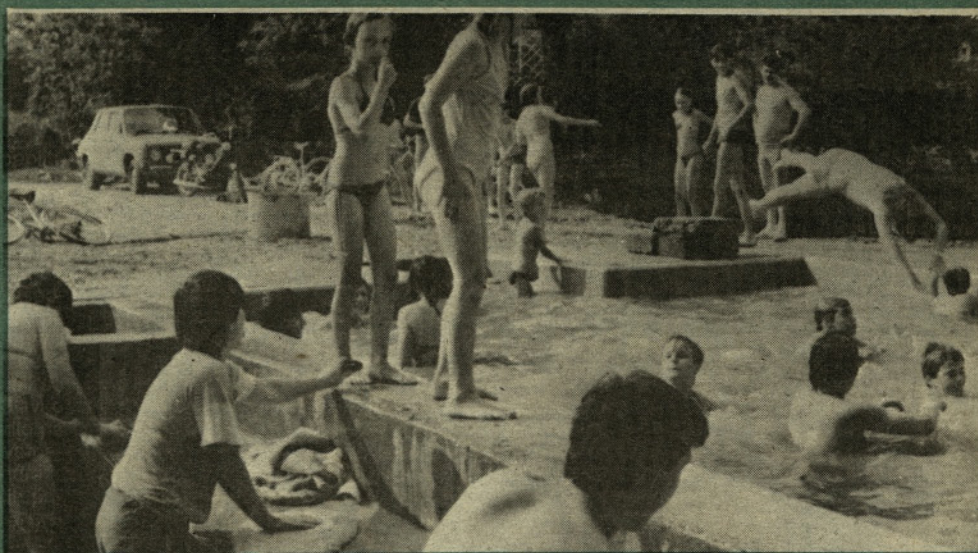

Ob perišču tudi kopališče

Za perice, ki že vrsto let perejo na toplem izviru v Podlogu pri Šempetru, je bil pred nedavnim poseben dan. Pa tudi za mladež, ki je vrsto let čakala na večer, da so te perice odšle in da so s pralnimi kamni zajezili vodo in si tako pripravili nekaj veselja, kakršnega imajo tam, kjer so urejena kopališča. Ob perišču so namreč odprli manjši bazen, ki so ga zgradili s pomočjo krajevne skupnosti in s prostovoljnim delom mladine iz Podloga ter s sredstvi delovnih organizacij v kraju. Nekaj jeze je tu in tam le še, saj včasih otroci s kakšnim plavalnim skokom poškrbijo perice.

Edi Masnec

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1986

1119860841.7

COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto IX
Številka 7
Julij 1986

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec
Uredniški odbor: Vehčeslav Sattler (glavni urednik), Janez Kroljč
(odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Jože Golič, Marjan
Golob, Vera Kalčič, Janko Kos, Jernej Koštomaj, Cveta Mi-
kuž, Mojca Nahtigal, Darko Naraglav, Breda Verstovšek in Mi-
lan Zupanc.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1,
telefon: 711-433, 711-451
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Sa-
vinjski občan oproščen TPD.

Novi ukrepi — vprašljivi rezultati

Rezultati gospodarjenja, ki so jih delovne organizacije v žalski občini dosegle v prvi polovici leta, so te dni zelo pomemben predmet pogovorov. Še več pozornosti in razprav pa vzbujajo julijski ukrepi zveznega izvršnega sveta, ki se je namenil inflaciji temeljito pristriči peruti, tudi z vračanjem cen. Najnovejši ukrepi v cenovni politiki pa bodo nedvomno najhujše prizadeli tudi organizacije v žalski občini, ki naj bi že s prvim julijem vrnilo cene na raven februarja. O tem smo se pogovarjali s predsednico občinskega komiteja za planiranje in družbeno ekonomskim razvoj Danico Jezovšek-Korent.

Savinjski občan: Minerva Zabukovica, Keramična industrija Liboje, Cestno podjetje — Asfalt Kamolom Velika Pirešica in Montana Zaloška gorica bodo morale vrniti cene svojih proizvodov na raven letošnjega februarja. Kaj lahko takšen ukrep, če se bo izvajal prinese?

Korent: Naš vpliv na tem področju je izredno majhen. To so ukrepi, ki so prišli »od zgoraj« in komite lahko samo spremlja dogajanja na tem področju. Ne skrbi nas, ali bodo te delovne organizacije določila ukrepa tudi dosledno izvajali, v končni fazi je to delo in naloga inšpekcijskih

služb. Vprašanje je samo, ali bodo le-te dovolj hitro ukrepale. Bolj zaskrbljujoče pa je, kaj bo to pomenilo za organizacije. Za Minervo Zabukovica, na primer, lahko ta ukrep pomeni vrnitev na cene, ki so veljale pred letom dni. Tako se bodo poslabšali rezultati gospodarjenja tudi tam, kjer so bili doslej dobri. Seveda pa ne bi razpravljala, koliko je umestno graditi razvoj organizacije z zidanjem cen.

Savinjski občan: Čeprav se v zadnjem času veliko govori o cenovnih razmerjih, pa tole že na prvi pogled izgleda, da se bodo cenovna neskladja še povečala, še zlasti zato, ker primarna proizvodnja nima takšnih omejitev.

Korent: Res je, primarna proizvodnja zaenkrat v cenovne omejitve ni toliko vključena. Cene bodo ostale na isti ravni ali pa jih bodo celo povišali. Zato ni razloga za optimizem, še zlasti zato, ker v strukturi žalskega gospodarstva prevladujejo proizvajalci končnih proizvodov. Poleg tega bo za nekatere proizvode treba najaviti podražitev sto dvajset dni prej, ob sedanjih razmerah in inflaciji pa bo to zelo težko štiri mesece zadrževati na isti ravni. Upamo lahko samo to, da takšni ukrepi ne bodo imeli dolge življenjske dobe, kajti na daljši rok lahko edino tržišče uravnava cene. Letošnji zelo hiter dvig cen je bil pravzaprav normalen, kajti, ko

Danica Jezovšek-Korent

se je sprostilo delovanje ekonomskih zakonitosti, so cene zelo hitro poskočile. Z ukrepi nismo dovolili, da bi začel trg resnično delovati.

Savinjski občan: Ob tem, kar ste povedali, je ob polletju pravzaprav težko pričakovati spodbudne gospodarske rezultate.

Korent: Točnih ocen še nimamo, izgube pa bodo po napovedih manjše kot so bile ob četrtletju. Veliko organizacij je imelo v tem obdobju povsem sezonsko izgubo. Večji problem je nastal ob izgubi šempetrskega Sipa, kjer so v zadnjih letih dosegli visoko raven proizvodnje. Domači trg se je zapolnil, na nova tuja tr-

žišča pa je vse težje prodreti. Na drugi strani je postal izvoz tudi za žalsko gospodarstvo vse bolj nezanimiv, čeprav smo imeli v občini že precejšen delež izvoza. Letos še vedno pada, kar sploh ni presenetljivo, saj sedanja zunanjetrgovinska zakonodaja ne spodbuja izvoznikov. Prav tako ne verjamem, da bo bolje z novimi ukrepi. Le-ti predvidevajo stimulacije, za katere pa je še velika neznanca, od kod naj bi dobili denar. Gospodarstveniki vse bolj poudarjajo, da bi lahko rešili veliko problemov, če bi se tečaj dinarja prosto oblikoval.

Savinjski občan: Kljub temu da že velika večina delavcev z osebnimi dohodki komaj shaja, bodo veljala strožja omejitve tudi za osebne dohodke.

Korent: Po novem veljajo zvezna določila, kar bo pomenilo nižanje ali vsaj zadrževanje osebnih dohodkov organizacij, ki poslujejo z izgubo. Lahko rečem le to, da občina vse bolj izgublja svojo vlogo in zato vse manj vpliva na tokove gospodarstva v njej. V organizacijah ugotavljajo, da razpolagajo s čedalje manjšim deležem ustvarjenega dohodka. Vse več denarja se preliva iz občin in gospodarstvo mora kljub obljubljenim razbremenitvam to samo omejevati, in sicer tako, da ne podpisuje sporazumov, ki so občinskega pomena.

Marjana Matijec-Natek

Deseto srečanje mladih zadrušnikov

Mladi zadrušniki se bodo 26. in 27. julija zbrali na Vranskem, na jubilejnim desetem srečanju mladih zadrušnikov Slovenije. Že prvi večer bo zadišalo iz kuhinje, kjer se bodo dekleta pa verjetno tudi fantje pomerili v pripravljanju kmečkih jedi. Poleg kulinarčnih sposobnosti, prikazalo jih bo kar štiriindvajset ekip, si bo mogoče ogledati tudi kulturni program.

Tako kot vsako leto bodo tudi

letos organizirali razgovor o položaju mladih na vasi.

V nedeljo, ko bo osrednji del prireditve, se bodo mladi zadrušniki pomerili v košnji, grabljanju, med zanimivostmi srečanja pa bo vsekakor napajanje živine in kmečka zeha. Turistično društvo Vranksko, ki vsako leto organizira to prireditev, zagotavlja, da si bo tudi tokrat tako pestro prireditev vredno ogledati.

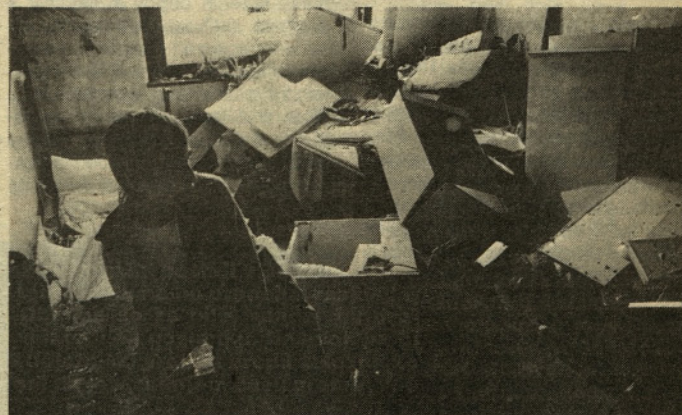
—mn

Eksplozija v bloku 16 F

Nekaj minut po četrti uri je prebivalce Doberteše vasi pri Šempetru zbudila močna eksplozija in prav gotovo ga ni bilo stanovanca v bloku 16 f, ki ne bi pomislil na to, da je v njihovem bloku eksplozirala bomba. Pa ni bilo tako. V stanovanju Marije Šoštarč je namreč razneslo električni bojler, ki je napravil v tem stanovanju pravo razdejanje, predmeti v kuhinji pa so se skoraj vsi spremenili v prah. Pri tem je imel največ sreče sin Silvo, ki je spal v kuhinji in je mimo njegove glave odneslo hladilnik, postelja pa je bila vsa prekrita s steklom. Oba sta bila sicer nepoškodovana, seveda pa sprva

v šoku. Precej škode je tudi v ostalih stanovanjih štirinadstropnega bloka, kjer je po vsem stopnišču razbilo stekla na oknih, poškodovana pa je bila tudi električna napeljava. Nekaj škode, ki je po prvih ocenah čez 15 milijonov din, je tudi na nekaterih avtomobilih, ki so bili takrat parkirani v bližini. Neuradno naj bi do eksplozije prišlo zaradi napake na varnostnem ventilu, kar vse opozarja, da je treba poleg vsakoletnega čiščenja vodnega kamna v bojlerju tudi vsaj vsaka dva meseca preizkusiti varnostni ventil.

Edi Masnec

24. dan hmeljarjev

Nekaj dni pred začetkom obiranja hmelja, devetega in desetega avgusta, bo v Braslovčah turistično zabavna prireditev dan hmeljarjev. Na tem, že štiriindvajsetem hmeljarskem prazniku, bodo prireditelji skušali prikazati običaje in tradicije, ki zaradi sodobnejšega pridelovanja te savinjske kulture že tone-

jo v pozabo. V okviru praznovanja bo tudi srečanje hmeljarskih tehnologov Slovenije in pa podelitev priznanj in plaket najboljšim proizvajalcem hmelja. O osrednji prireditvi, ki bo desetega avgusta, pa je predsednik Turističnega društva Braslovče, Andrej Korošec, ki vsako leto organizira dan hmeljarjev, pove-

dal naslednje: »Na prireditvi bodo sodelovali aktivni mladi zadrušnikov, ki bodo tudi letos okrasili vozove oziroma na njih prikazali nekaj hmeljarskih tradicij. Sicer pa bo program približno takšen kot vsa leta. Povorki bo sledil kulturni program, letos ga bodo popestrili mladi šmihelski godbeniki na pihala iz sosednje Avstrije. Lanskoletni hmeljarski starešina bo predal starešinstvo novemu, obenem pa se bo predstavila tudi njego-

va spremeljevalka. Tudi letos bo ta dan demonstracija Sipovih kmetijskih strojev, za popestritev prireditve pa bo sodelovalo še Kinološko društvo iz Žalca. Po tem delu prireditve pa bo zabava.

Lahko rečem le še to, da si organizatorji brez sodelovanja in pomoči Kmetijske zadruge Savinjska dolina in Poslovne skupnosti za hmeljarstvo Slovenije ne moremo zamisliti.» —mn.

Savinjski magazin Žalec

ALI POZNATE MOŽNOST, DA ŽE DEVET LET LAHKO KUPUJETE V PRVEM DISKONTU V SAVINJSKI DOLINI? KJE?

V BLAGOVNICI ŠEMPETER.

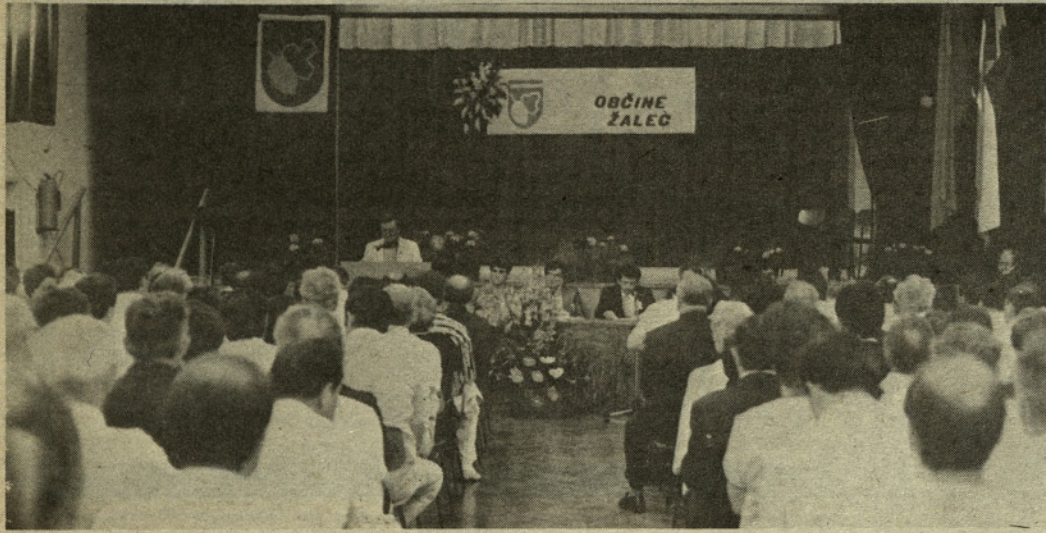
KAJ?

PIJAČE: PIVO, MINERALNO VODO, VINO TER DRUGE ALKOHOLNE IN BREZALKOHOLNE PIAČE, BONBONE, KEKSE, ČOKOLADO, KAVO, KONZERVE, PRALNE PRAŠKE, PAPIRNO KONFEKCIJO.

IZKORISTITE PRILOŽNOST!

PRAZNIK OBČINE V PREBOLDU

Delegatom in gostom je spregovoril predsednik IS Anton Bratuša

S svečano sejo zborov občinske skupščine so v Preboldu strnili praznovanje občinskega praznika. Skoraj dva meseca so v Preboldu potekale kulturne, športne in zabavne prireditve. O nekaterih smo pisali že v prejšnji številki, vseh pa v tem poročilu ni ti ni mogoče zajeti.

Svečane seje zborov občinske skupščine so se udeležili tudi številni gostje, med njimi pred-

sednik predsedstva SRS France Popit, prvoborci, častni občani, delegacije pobratenih občin Kruševac, Bačka Palanka in Biograd na moru, predstavniki sosednjih občin in medobčinskih organizacij. Potem, ko je delegacija položila venec k spomeniku NOB v Preboldu, je predsednik izvršnega sveta Anton Bratuša spregovoril o opravljenem delu v preteklem letu in o sedanjih gospodar-

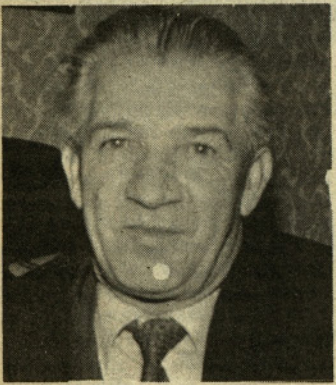
skih in družbenih razmerah v občini. Zbori občinske skupščine so proglasili Petra Šprajca-Slavca za častnega občana občine Žalec, nato pa še podelili zlate, srebrne in bronaste grbe, zlate značke občine in priznanja sveta za ljudsko obrambo, nazadnje pa še sklenili, da bo praznovanje občinskega praznika prihodnje leto v Vinski gori.

fk foto: L. Korber

Peter Šprajc — častni občan občine

Na predlog predsedstva občinske konference SZDL Žalec je na svečani seji zborov občinske skupščine, njen predsednik Janez Meglič predlagal, da bi prvoborca Petra Šprajca-Slavca imenovali za častnega občana občine Žalec.

Peter Šprajc izhaja iz zavedne delavske družine iz Migojnic pri Grižah. Njegov oče je bil znan kulturni in partijski delavec, borec za delavske pravice in udeleženec NOV. Po njem je poimenovala osnovna šola Žalec. Peter Šprajc se je zgodaj

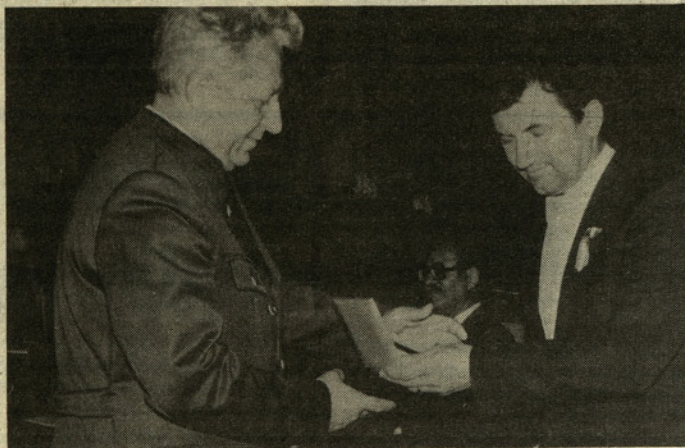
Peter Šprajc

vklučil v napredno delavsko gibanje. Član SKOJ-a je postal v Zabukovici leta 1938, v NOB pa se je vključil že leta 1941. Vključil se je v vrste I. Savinjske čete, nato v Štajerski bataljon, bil je udeležec prve frontalne bitke na Čreti, član okrožnega komiteja KPS za Kozjanskom, politični delegat v bataljonu brigade Brača Radič, sekretar SKOJ in oficir v bataljonu Matija Gubca.

Po osvoboditvi se je Peter Šprajc-Slavc aktivno vključil v obnovo porušene domovine, v izgradnjo samoupravnega socialističnega sistema in borbo za lepše življenje delavskega razreda. Opravljal je vrsto odgovornih funkcij v bivšem okraju Celje, v družbenopolitičnih organizacijah, še zlasti v ZZB NOV, tesno pa je še sedaj povezan z rodno vasjo in občino Žalec.

Listino častnega občana občine Žalec je Petru Šprajcu izročil predsednik občinske skupščine Ludvik Semprimožnik.

jk

Predsednik Občinske skupščine Ludvik Semprimožnik je izročil predstavniku Lovske družine Prebold srebrni grb občine

Inovator Žalec '86

Ob prazniku občine Žalec so na slavnostni seji podelili najbolj uspešnim inovatorjem nagrade in priznanja.

Za množično inventivno dejavnost je prejel prvo nagrado in priznanje Martin Vošnjak, zaposlen v SIP Šempeter, za izboljšave na varilnih aparatih ISKRA; drugo Andrej Zabavnik, prav tako iz SIP, za novo izvedbo napenjalca verige in nakladalnih prikolic; tretjo Tone Šepc iz Gradnje Žalec za novo konstrukcijo demperske posode za prenos betona; četrto nagrado in priznanja pa so prejeli Ivan Šorli, Zdenko Mak in Ivan Kukec iz Ferralita Žalec za nov način čiščenja kanalskih peči ter peto Franc Mali iz SIP za zamenjavo lesenih čepov in prostor s prožnim zatikom na ličkanih obiralnikih koroze. Priznanja pa so prejeli Metka Lužar iz SIP Šempeter za zamenjavo obroča, Jože Skok iz Gradnje Žalec za uporabo šamotnega odpadka, Štefka Bedjančič iz Juteksa Žalec, za zamenjavo drsne sklopke in Vlado

Toman iz SIP za nov način vpenjanja obdelovalcev.

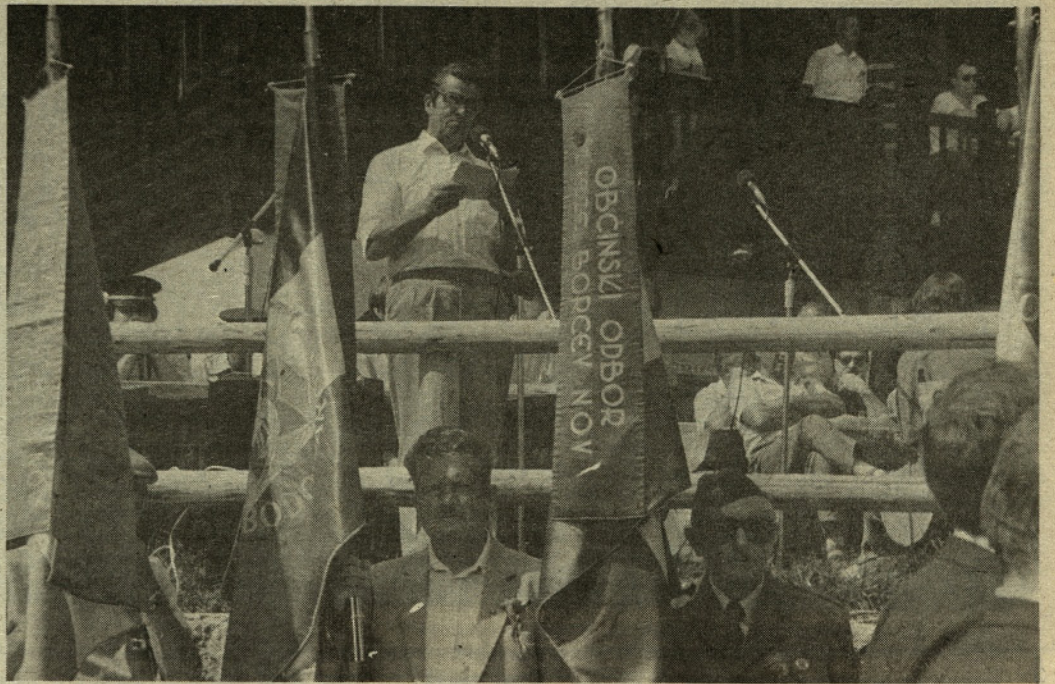
Prvo nagrado in priznanje za uvajanje nove proizvodnje sta prejela Branko Koceli in Zvone Cencan, SIP, za povezavo računalnika VAX 11 z obdelovalnim centrom NORTE, drugo pa Vlado Bračun, Miran Grobelnik, Stane Pinger in Boris Podgoršek iz Ferralita Žalec za uvajanje tehnologije silicijevih bronov.

Za raziskovalno delo je prvo nagrado prejela Marta Dolinar, Inštitut za hmeljarstvo Žalec, za izdelavo modela za napoved okužb hmelja, drugo Oto Muck, Rudi Ullrich in Andreja Steiner iz SIP za raziskovalno študijo. Več dohodka z doma pridelano korožo in tretjo Bogdan Čede in Marjan Povše, Strojna Žalec, za trosilno napravo iz raztros umetnih gnojil.

T. TAVČAR

Predsednik skupščine občinske raziskovalne skupnosti Jože Praprotnik podeljuje prvo nagrado in priznanje Marti Dolinar.

Letošnje srečanje borcev ob dnevu borca je bilo pri lovski koči na Goljavi. Zbranim je spregovoril predsednik Občinskega odbora ZZB NOV Rado Cilenšek, ki je opozoril na zapletenost sedanjih gospodarskih in družbenih razmer v občini in v Jugoslaviji. »Borci odločno zahtevamo odgovornejše in hitrejše reševanje problemov, žrtve NOB zahtevajo drugačno ravnanje za ohranitev svobode in položaj delavskega razreda,« je poudaril Rado Cilenšek. Sledilo je tovariško srečanje in ponovno je zadonela partizanska pesem.

Sodobna tehnologija za kvalitetne proizvode

Praznovanje občinskega praznika so delavci IGM Gradnja počastili z odprtjem nove proizvodne hale in tehnološke opreme. S to pomembno pridobitvijo bodo posodobili, predvsem pa še izboljšali kvaliteto proizvodnje etažnih dimnikov in kaminov. K novi delovni zmagi je delavcem tega kolektiva čestital predsednik izvršnega sveta Anton Bratuša, ki je ob tej priložnosti opozoril na težaven položaj gospodarstva v občini. »Posodobitev proizvodnje, večji fizični obseg in produktivnost, vse to je v sedanjih razmerah še kako pomembno in skladno s prizadevanji za boljše gospodarjenje,« je med drugim dejal Anton Bratuša.

Tehnologija v novi proizvodni halli je zasnovana na uporabi penabetonov, zato se bodo delovni pogoji bistveno izboljšali. Prizadevanja za boljše kvaliteto proizvodov bodo z novo tehnologijo vsekakor dosegali in tako bodo lahko uspešnejši tudi na tujih tržiščih. Razen prokroma uporabljajo izključno domače surovine. Vrednost gradbenih, obrtnih in instalacijskih del znaša 84 milijonov

din, opreme 60, ureditev priključkov in okolice pa deset milijonov din. Sredstva za to naložbo so zagotovili pretežno iz lastnih virov, 45 milijonov din pa je prispevala Ljubljanska banka Celje. Izvajalec gradbenih del je bil In-

grad, opremo pa so sprojehtirali in jo v glavnem tudi sami proizvedli delavci Gradnje sami. Na novi lokaciji načrtujejo izgradnjo še dveh podobnih objektov, ki bosta funkcionalno povezana s sedanjim.

jk

Anton Kramer, delavec z najdaljšim delovnim stažem, je prejel trak ob odprtju nove proizvodne hale

Praznik delovnega kolektiva

Kolektiv Tekstilne tovarne Prebold praznuje svoj praznik v spomin na 3. september, ko so delavci prevzeli tovarno v svoje roke, letos pa so zaradi praznovanja občinskega praznika svoj praznik pomaknili v mesec julij ter tako tudi obogatili praznovanje občinskega praznika.

Pripravili so vrsto prireditev. Na predvečer praznovanja je na bazenu v Preboldu potekala modna revija modelov proizvodnega pro-

grama za sezono 1986/87. Pred tem je bil še promenačni koncert godbe na pihala, vrhunec vsega pa je bil dosežen s prekrasnim ognjemtom, ki ga v Preboldu že dolgo ni bilo. Naslednji dan so bila vrata tovarne odprta na stežaj.

Številni obiskovalci so si ogledali proizvodni proces in investicijsko-rekonstrukcijska dela. Ta dan so predali namenu tudi plavajoči jez na Boljski v Kaplji vasi, ki

pomeni izredno pomembno pridobitev, tako za tovarno kot tudi za lepši videz okolja. Osrednja proslava s slavnostnim zborom delovnega kolektiva in upokojencev tovarne pa je s kulturnim programom, ki ga je povezoval gledališki igralec Boris Kralj, dala piko na »i« letošnjemu praznovanju tovarniškega praznika, ki se je nadaljevalo v veseličnem vzdušju pozno v noč.

D. N.

Posnetek s svečane proslave delovnega kolektiva, kjer je zbranim spregovoril generalni direktor Ivan Žagar.

Dan gasilca občine Žalec

Ze ustaljena navada je, da tam, kjer praznujemo občinski praznik, praznujemo tudi dan gasilca. Letos je torej občinska gasilska zveza pripravila ta dan v Preboldu.

V veličastni paradi, ki se je formirala pred domom GD Prebold Dolenja vas in potem šla skozi center Prebolda, kjer je bil slavnostni prostor, je sodelovalo preko petsto gasilcev in množica gasilskih vozil vseh gasilskih društev Občinske gasilske zveze. Ešaloni gasilcev in gasilk so

strumno korakali mimo prireditvene prostora in nato prisostvali svečanostim ob njihovem dnevu. Slavnostni govornik je bil predsednik skupščine občine Ludvik Semprimožnik, ki je v svojem govoru poudaril pomen gasilstva in se zahvalil gasilcem za njihovo požrtvovalno in nesebično delo. Ob tej priložnosti pa so podelili še osem republiških gasilskih odlikovanj. Ob zaključku svečanosti ob dnevu gasilca pa je sledila še vaja, v kateri so se ženske desetine TOZD-ov TT Pre-

bold in dislociranih obratov pomerile v mokrem trodelnem napaču, moške ekipe pa so prikazale zmogljivost nove motorne brijgalne Z'egler na 12 curkov.

S tem praznovanjem so se številne gasilske manifestacije za nekaj časa polegale. Že danes ali jutri pa bodo mnogi gasilci spet skupaj, bodisi na tekmovanjih, paradah, pogrebi, otvoritvah gasilskih objektov in še marsikje. Žal tudi ob požarih.

D. N.

Edi Ahac, Bernard Čepin, Miran Vedenik, Martin Jesenek

Ponosni ob novi pridobitvi

Lepa in sončna sobota, zadnja v mesecu juniju, bo ostala preboldski zeleni bratovščini v neizbrisnem spominu. Pa ne zavoljo lepega vremena, uspešnega lova ali uspešnih tekmovalnih rezultatov, temveč zavoljo tega, ker so kronali svojo 40-letnico obstoja z veliko delovno zmago, ki je plod njihovega večletnega prizadevanja, odrekovanja in naporov. Vse to je namreč vtakno v nov, obnovljen in povečan lovski dom, ki mu je težko najti primerjavo. K temu slavu pa so prispevali tudi vsi udeleženci svečane jubilejne skupščine, še zlasti pa izvajalci kulturnega programa in lovski veterani. Ob koncu skupščine in po predaji doma svojemu namenu smo se zapletli v pogovor z nekaterimi člani preboldske lovske družine in zabeležili nekaj njihovih izjav, ki so odraz njihovega razpoloženja, veselja in ponosa.

EDI AHAC — dolgoletni član in funkcionar preboldske lovske družine in lovski strokovnjak:

»Ponosen sem, da odpiramo tako velik in lep lovski objekt, ki bo služil našemu lovstvu pa tudi ostalim občanom, tudi DPO Prebolda in drugim organizacijam ob raznih priložnostih. Naša lovska družina doslej ni imela takšnih prostorov, kjer bi lahko bile naše skupščine, občini zbori itd., zato je ta pridobitev za nas še večjega pomena. V vrste preboldske zelene bra-

tovščine sem zgodil leta 1950. V vsem tem času sem opravljal vrsto dolžnosti — tri mandate tudi kot predsednik LD — zato sem danes še toliko bolj vesel in ponosen. Mladi, ki so v naših vrstah, pa so porok za dobro in uspešno delo tudi v bodoče.»

BERNARD ČEPIN — dolgoletni gospodar LD Prebold, graditelj prvotne lovske kočice in sedaj častni član LD Prebold:

»Prav presrečen sem, da lahko danes prisostvujem odprtju tako lepega lovskega objekta. Kot invalidu mi ni bilo dano, da bi s svojimi rokami kaj pripomogel k tej pridobitvi, ne glede na to pa sem neizmerno srečen in ponosen na ostale lovske tovariše, ki so šli po naših stopinjah in ob prvotnem domu, ki smo ga gradili mi starejši, dogradili prizidek, obnovili staro kočico ter čudovito uredili okolje celotnega doma. Z listino častnega člana Lovske družine, ki so mi jo moji lovski tovariši podelili danes, pa so mi izkazali veliko spoštovanje. Nedvomno pa sem še toliko bolj vesel, da se je to zgodilo na današnji dan, ko praznujemo 40-letnico ustanovitve društva, jaz sam pa prav toliko let med zeleno bratovščino.»

MIRAN VEDENIK — bivši predsednik LD, predsednik gradbenega odbora in nasploh človek, ki ima veliko zaslug za to pridobitev:

»Za nami je opravljeno veliko delo. Nedvomno smo vsi, ki so kakorkoli pripomogli, da smo lahko danes predali namenu ta dom, zelo veseli. Gre za pomembno družbeno pridobitev, ki bo koristila celotni družbi. Sredstva in material, ki smo ga dobili od OZD, zasebnih obrtnikov, kmetov in mnogih drugih, so naši člani oplenili s preko 7000 delovnimi urami. Tako je z zavestjo in delovnim zanosom ter razumevanjem širše družbe izbojevana zmaga s časom in denarjem. Vsem, ki so nam kakorkoli pomagali, pa se ob tej priložnosti v imenu vseh preboldskih lovcov iskreno zahvaljujem.»

MARTIN JESENEK — najstarejši član preboldske lovske družine in eden tistih, ki so bili glavni pobudniki in nosilci izgradnje prvotne lovske kočice na Goljavi:

»Neizmerno sem vesel, da sem danes med svojimi lovskimi tovariši, žal mnogo tistih, s katerimi smo zasidli lopate na tej lokaciji pri izgradnji prvotne kočice, ni več med nami. Ponosen sem na sedanjí rod lovcov, ki so se spoprijeli s težavno nalogo in jo v zadovoljstvo vseh nas nadvse uspešno izpeljali. Ob tem pa velja dodati, da je tako lep objekt lahko v ponos KS in občini, hkrati pa tudi dokaz, da se da z voljo in zagnanostjo še veliko storiti.»

DARKO NARAGLAV

Čudovito, nepozabno, doživeto

Tako bi lahko na kratko strnili vtis, ki je in bo še dolgo ostal v srcih ljudi, ki so si ob zaključku praznovanja občinskega praznika v preboldski osnovni šoli »Slavko Šlander« ogledali razstavo cvetja kulinarike, gob, kaktusov, starinskih dekorativnih predmetov in množico ročnih del krajanov KS Prebold. Razstava je presegla vsa pričakovanja in presenetila tudi same organizatorje, pridne, neutrudne člane preboldskega Hortikulturnega društva. To je bila gala razstava, ki je dala piko na »i« letošnjemu občinskemu prazniku, ne nazadnje pa tudi razstava, ki je pokazala neusahljivo, bogato in ustvarjalno delovno zavzetost pre mnogih krajanov Prebolda in ostalih vasi KS Prebold. Z eno besedo, to je bila njihova razstava, ki je pokazala, kaj znaajo, zmorejo in ustvarjajo njihove pridne in spretno roke. Prav to pa je tista vrednota, ki daje tovrstni razstavi neizbrisni pečat.

Ni enostavno govoriti o akterjih razstave, ker jih je dolga vrsta, predolga, da bi lahko omenili vse, pa vendar je prav, da povemo, da je celotna organizacija slonela na ramenih Hortikulturnega društva

in na njihovem predsedniku Milanu Škorjancu, ki so mu pomagali številni drugi. Tako je bila cvetličarka Danica Jerman nosilka cvetlične razstave, Majda Petek kulinarikne razstave, Jolanda in Mara Petek razstave ročnih del, Vili Lupše gobarske razstave, pravico ruskega bifeja za pogostitev udeležencev svečane seje sta prevzela Vinko Petek in Hotel Prebold, razstavne panoje pokrovitelj je imela na skrbi Mara Petek, načrt postavitve in tehnična izvedba pa je bila v rokah Dore Eberlinc. Vsem omenjenim pa je pomagala prava armada poverjenikov in številnih drugih, brez katerih prav gotovo ne bi bilo mogoče storiti tega, kar so. Morda je bilo česa preveč in je razstavni prostor dajal videz prenatrpanosti, vendar je bila to posledica izrednega odziva krajanov, ki ga organizatorji niso pričakovali in zato tudi niso napovedali selekcije. Zato pa so bili tudi vsi prineseni eksponati razstavljeni. Sicer pa velja pogledati v knjigo vtisov, ki najbolj zgovorno pričajo, kaj jim je pomenila ta razstava. Beremo: »Vrtnica simbol ljubezni, življenja, simbol društva ljubiteljev narave,

cvetja, vsega lepega, simbol hortikulturnikov je danes ta razstava pokazala pot k naravi, k vsemu lepemu in vrednemu ogleda... Na tisoče krščev, šivov, ubodov, vzenj in vozlanj, zank je združilo ljudi, ljubitelje vsega lepega, ljubitelje, ki za razvedrilo ustvarjajo neprecenljive vrednote... Tu ti zastane korak, zamisliš si, kdo so ljudje, ki so nam krajanom — občanom prispevali to enkratno čudovito doživetje, doživetje, ki ostane večer spomin in mogoče opomin, da lahko vsakdo izmed nas stori kaj za čisto in lepšo naravo... Ob vsem asfaltu in betonu, ob vsem onesnaženju tukaj človek znova doživi, da je še življenje... Takšnih in podobnih vtisov je v knjigi še veliko. Že ti pa dajajo dovolj zgovorno sliko o celotni razstavi, ki so jo s svojimi razstavnimi koticiki obogatili tudi hortikulturniki s Polzele in Žalca ter cvetličarne iz raznih krajev naše občine.

Preboldski hortikulturniki so se izkazali, da se bolje niso mogli. Ker jim ne manjka delovne zavzetosti, domislil in načrtov, lahko od njih še marsikaj pričakujemo.

D. NARAGLAV

Srečno ob 3. juliju

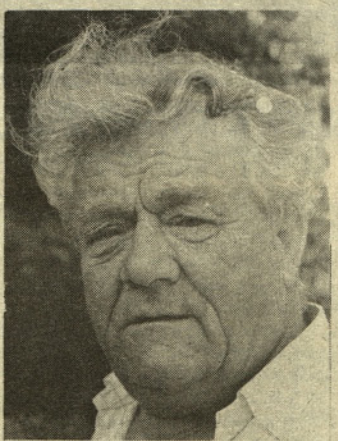

Ivan Grobelnik

Dan rudarjev je praznik, na katerem se srečajo prijatelji, nekdanji »kamerati«, je praznik odkritih, preprostih, domačih ljudi. O njem so dejali:

Ivan Grobelnik, predsednik koordinacijskega odbora upokojenih rudarjev pri krajevni konferenci SZDL Griže:

V letošnjem letu se spominjamo tragičnega dogodka pred štiridesetimi leti, ko je dvanajstega avgusta 1946. leta odjeknila eksplozija in vzela štirinajst življenj rudarjev v zabukovski jami. Grenak pa je tudi spomin na dan pred dvajsetimi leti, ko so rudnik Zabukovica zaprli. Utihnili so vitli, rudarski krampji in ugasnile rudarske svetilke. Vendar se tradicija rudarstva nadaljuje kljub temu, da v Zabukovici ni več rudnika. S tega območja se približno 60 mladih vozi na delo v rudnik Titovo Velenje. Pa tudi v naši družini se tradicija nadaljuje, ker je tudi moj sin rudar. Želimo si, da bi naš praznik na tem območju ostal, da bi se tradicija nadaljevala, da bi v prihodnje širša družbena skupnost imela več razumevanja pri pripravi dneva rudarjev.

Jože Kumerc

Jože Kumerc:

Tretji julij je moj in tudi naš praznik rudarjev, ki smo v jamah zabukovskega rudnika trdo delali. Bil sem jamski kopač, pa tudi »šusman«. Trdo sem moral delati, kajti takrat jame niso bile mehанизirane. Večino dela smo opravljali ročno. Po ukinitvi rudnika v Zabukovici pa sem bil premeščen v rudnik Liboje, kjer sem delal do upokojitve. Takrat smo imeli slabe plače kljub temu da smo pridno delali, tako da imamo s tistega časa upokojeni rudarji izredno nizke pokojninske osnove, zato so danes naše pokojnine zelo majhne. Pri današnji draginji si moramo pač pomagati na različne načine. Ker pa smo bili vajeni vseskozi skromno živeti, znamo tudi sedaj marsikaj potrpeti. Bil sem osemindvajset let s srcem rudar, na kar sem ponosen.

Zofka Laznik

1951. leta sem prišla iz Zagorja v Zabukovico, kjer sem si ustvarila dom. Delala sem v kadrovski službi rudnika do njegove ukinitve. Potem pa sem bila zaposlena v Montani vse do leta 1979, ko sem se upokojila. Spomini na

Zofka Laznik

knapovska leta so težki, posebno grenak je spomin na dan ukinitve rudnika. Imela sem tako službo, da sem bila v stiku z vsemi rudarji. Tako sem takrat v marsikaterih obeh videla solzo in občutila bolečine v prsih, ko so nekdanji veseli in marljivi rudarji ostali brez dela. Dela ni bilo dosti za vse, nekaj se jih je zaposlilo v Železarni Štore, Ferralitu, v Rudniku Velenje, Zarji in ostalih delovnih organizacijah na območju občine Žalec. Seveda pa so prvi dobili delo zdravi in močni, težko pa je bilo za bolne in invalide. Zanje ni bilo dela. S težavo smo leta 1972 izbrili predčasno upokojitve. Tako imajo ti rudarji izredno slabe pokojnine. Vendar pa je »knap« ostal preprost, odkrit in ponosen. Večkrat se še oglasijo pri meni na domu, da jim napišem kakšno prošnjo, pa tudi po kakšen nasvet radi pridejo. Vesela sem, da sem ostala njihova »Zofi«. Bridki so so trenutni, ko odhajajo, ko se njihove vrste krčijo, vendar življenje teče dalje.

L. Korber

30 let Občinske gasilske zveze

V juliju je izšla knjiga Trideset let Občinske gasilske zveze Žalec, ki obsega vrsto podatkov o razvoju gasilstva kot družbene organizacije, katere delovanje sega v sleherni krajevno skupnost ali večjo vas, pa tudi večino delovnih organizacij. Zaradi tega humanega in družbeno koristnega dela lahko s ponosom praznujemo svojo trideseto obletnico. Njen sedanji predsednik je Jože Kuder, zajema pa 36 teritorialnih gasil-

silskih društev in šest industrijskih društev. Anton Gros, poveljnik Občinske gasilske zveze, pa se upravičeno pohvali, da prostovoljno delo v gasilstvu zajema najštevilnejše članstvo. V knjigi so navedeni organi zveze, podan je razvoj gasilskih organizacij in kronološki pregled delovanja zveze, prispevki o praznovanju 30-letnice, pregled občinskih gasilskih tekmovanj, statistični podatki orodja in opreme.

Posrebno pozornost zaslužijo kronike gasilskih društev, popestrjene s slikami gasilskih domov, ustanovnih članov in članov upravnih odborov. Vse to pa dokazuje bogato zgodovino, prizadevanost in požrtvovalnost gasilcev in prostovoljno delo, ki ga ni moč preceniti. Skratka, knjiga nazorno in pregledno podaja sliko delovanja gasilske organizacije.

Preboldski gasilci v Avstriji

Moška desetina gasilskega društva iz Prebolda se je konec junija udeležila 36. mednarodnega gasilskega tekmovanja v Kremisu v Avstriji. S tem so se odzvali vabilu pobratene gasilskega društva Oberradlberg—St. Pölten, s katerim sodelujejo že petnajst let.

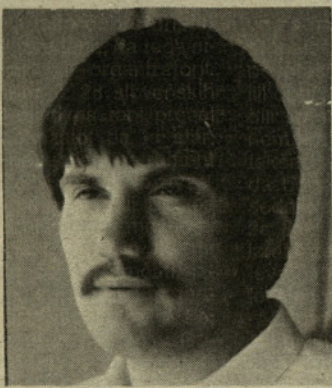
Tekmovanja se je udeležilo 2000 desetih in dvanajst tisoč gasilk, ki so se skupaj predstavili na zaključni paradi. Preboldski gasilci so v tekmovanju za bronasto značko dosegli drugo mesto, za srebrno značko pa prvo. Rudi Herman in Marjan Lubej sta prejela odlikovanje za

mednarodne odnose, podeljeno pa jima je bilo na sprejemu za delegate iz inozemstva pri županu mesta Kremis. Pokal in plaketa pa sta dokaz, da so preboldski gasilci dostojno zastopali jugoslovansko gasilstvo zunaj naših meja.

Simon Ograjenšek delegat 13. kongresa ZKJ

Simon Ograjenšek, delavec v SIP Šempeter, sicer pa doma v KS Andraž ter član predsedstva občinskega komiteja ZK, je bil delegat na 13. kongresu ZKJ. Obiskali smo ga na njegovem delovnem mestu in se z njim pogovarjali o vtisih na kongresu.

»Sam ne vem, kako me je doletela takšna čast, da sem bil na kongresu član delovnega predsedstva plenarnega zasedanja. Zame je bilo to še posebno doživetje, saj sem se imel priložnost vrtneti v bližini vodilnih jugoslovanskih funkcionarjev. V prvi vrsti me je presenetila njihova neposrednost, preprostost in pripravljenost za pogovor. Prvič sem bil v kongresnem centru Sava, to je resnično velik in veličasten objekt, najbrž pa vzdrževanje takšnega objekta tudi veliko stane. Obiskal sem tudi Dedinje in spominski center ter Novi sad,« je pripovedoval Simon Ograjenšek. Vtise o delu kongresa je strnil v oceni, da je kongres vendarle poenotil različna stališča posameznih delegatov in republik. »Razprave so bile kritične, mnoge konkretne, saj so jasno nakazale pot razreševanja sedanjih zapletenih gospodarskih in družbenih razmer. Seveda pa je kongres le dogovor komunistov, ki ga bo treba vtakati v življenje. Da moramo besede dosledno ures-

ničevati, je bilo največkrat izrečeno. Tudi o odgovornosti je bilo veliko povedanega. Bolj kot doslej jo bo treba tudi izvajati. V komisiji za razvoj sistema samoupravnega socialističnega sistema je bilo premalo govora o mestu in vlogi frontne Socialistične zveze. Nasploh je bilo delo komisij izredno zahtevno, saj je bilo treba različna stališča strniti v enoten dokument. Komunisti moramo sedaj storiti vse, da bomo kongresne usmeritve v vsakdanjem delu in življenju tudi uresničevali. Predvsem bo od tega odvisna naša bodočnost, trdnost in enotnost neuvrščene Jugoslavije,« je še dodal Simon Ograjenšek.

jk

Mala železničarska mehanizacija

V preteklih šestih letih se je žalska delovna organizacija Ferralit uveljavila tudi v proizvodnji male progovne mehanizacije. Čeprav je to le eden od stranskih programov in zato nekoliko manj znanih, si je Ferralit s kakovostnim delom na tem področju pridobil pomembno mesto. Poleg izdelave male želeniške mehanizacije so v to delo uspešno vključili še svojo razvojno službo. Že v prvi izdelek — tirnični mazalnik — so vključili precej lastnega znanja, prav tako pa v vse ostale. Zdaj v Ferralitu izdelujejo že deset različnih železničarskih strojev in vseh na leto proizvedejo okoli štiristo. Po kakovosti in tudi po vrednosti prodaje je Ferralit v zadnjih letih postal najmočnejši in prav tako cenjen dobavitelj železničarskih strojev v jugoslovanskem prostoru.

Pred šestimi leti so v tej delovni organizaciji na pobudo Intertrade Ljubljana razvili mazalnik za tirnice. Kot pravi, pa brez pomoči in strokovnih nasvetov zagrebškega železniškega transportnega podjetja oziroma tozda za Vzdrževanje prog in celjskega železniškega gospodar-

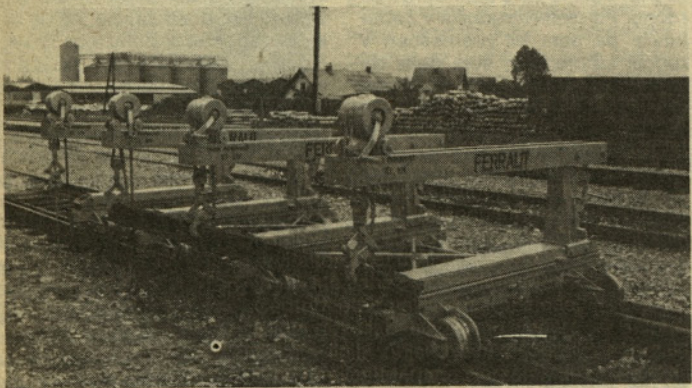
stva ne bi šlo. Tako so prvi v Jugoslaviji izdelali mazalnik za tirnice, katere učinek pa je dvojen, nadomestili so uvoz, še pomembnejša pridobitev pa je, da je obraba kolesnega venca desetkrat manjša.

Med železničarji je ta delovna organizacija požela precej uspeha še s tirničnim vozičkom, ki ga uporabljajo za montažo kretnic. S temi vozički, izdelali so jih po predlogu zagrebškega tozda za vzdrževanje prog, traja montaža kretnic na stotih metrih le osem ur. Po starem postopku pa so železničarji za enako opravilo potrebovali kar osemindeset ur. Prihranek časa je še toliko večji, če upoštevamo, da morajo za takšna dela zapreti progo za ves promet, v akciji pa sodeluje okoli dvesto ljudi.

Natančnost in kakovost zagotavlja Ferralit tudi za ostalo železniško mehanizacijo. V glavnem so to stroji, ki delajo na progah tudi ob normalnem poteku prometa.

V razvojni službi te delovne organizacije še vedno posvečajo precej pozornosti razvoju želeniške mehanizacije. Pripravljene imajo še štiri stroje, ki jih bodo v kratkem času skupaj z železničarji preizkusili. Ena od teh je naprava za dvigovanje tirnic, ki je jugoslovanski železničarji še ne poznajo.

Marjana M. Natek

Odkar v Ferralitu izdelujejo tirnične vozičke, se je čas montaže kretnic zmanjšal kar za šestkrat.

Prispevek za posodobitev bolnišnice

Do 10. julija 1986 so na račun za posodobitev celjske bolnišnice nakazali enodnevni zaslugek:

— Skupne službe SIS Žalec SSP	134.785.—
— Občinska matična knjižnica	9.090.—
— Skupna strokovna služba KS v občini Žalec	19.000.—
— VIO Žalec	2.116.770.—
— DPS pri Obrotnem združenju Žalec	41.972.—
— Zavod za načrtovanje Žalec	69.348.—

REKAPITULACIJA PO OBČINAH:

CELJE	29.112.059.—
ŽALEC	4.928.825.—
LAŠKO	2.066.495.—
VELENJE	1.722.819.—
ŠMARJE	1.374.386.—
ŠENTJUR	717.581.—
SEVNICA	251.286.—
SL. KONJICE	101.130.—
MOZIRJE	38.027.—
SKUPAJ VPLAČANO DO 10/7—1986	40.312.608.—

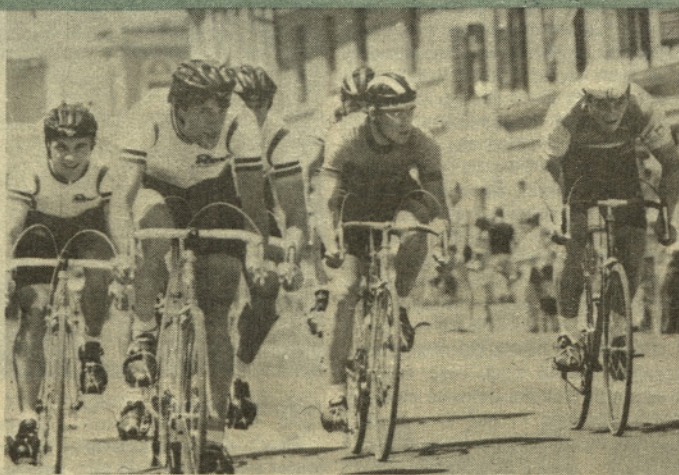
Savinjska Moja dolina

Sloga Savinjska-moja dolina je uspešno preстал krst na prireditvah v sedaj že širom po Sloveniji znamenite prireditve Žalska noč. Letošnji program te pete prireditve je bil bogat in zanimiv za vsakogar. Predvsem pa je bila Žalska noč najtoplejša in najlepša letošnja noč, takšna, kakršno smo tudi napovedali v prejšnji številki. Mnogi obiskovalci so organizatorje spraševali, s kom so se dogovorili za vreme, ki je veliko pripomoglo, da je prireditev tako uspela in privabila rekordno število obiskovalcev, po ocenah kar 40 tisoč. Najbrž je odveč podrobneje opisovati, kaj vse se je to noč dogajalo, saj je večina občanov ne samo videla, ampak tudi doživljala najbolj noro slovensko veselico, kot je zapisal tednik Kaj. Sicer pa še nikdar doslej ni bilo toliko napisanega o znamenitostih Žalca in občine, pa seveda o gostinstvu in turizmu, kar ima za bodočnost te dejavnosti, ki postaja vse bolj pomemben gospodarski dejavnik, še posebno vrednost. Le televiziji Ljubljana se ne zdi vredno posneti vsaj nekaj metrov filmskega traku in s tem dati priznanje številnim organizatorjem, če bi lahko, bi bodočo nežo podelili prav njim.

Sicer pa smo nekaj zanimivih utrinkov Žalske noči ujeli v objektiv:

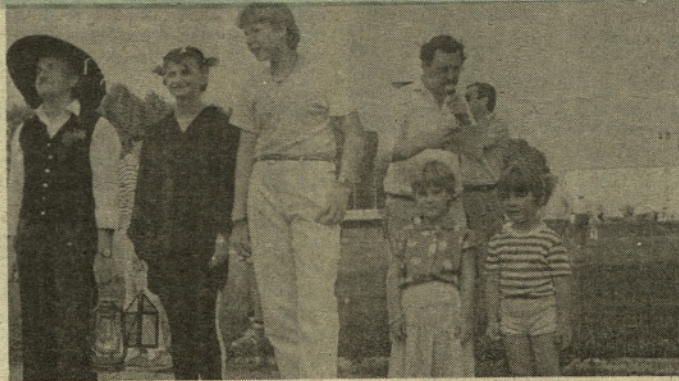
Na sejm gospodarstva in malega gospodarstva se je predstavilo 20 delovnih organizacij in 35 zasebnih obrtnikov. Sejem je bil zanimiv in uspešen, zato bi ga kazalo pripraviti tudi v prihodnje. Dodajmo še to zanimivost, da je IGM Gradnja na tem sejm prodala za 15 milijonov din svojih proizvodov, LIK Savinja Šempeter, Nivo, TT Prebold, KIL Liboje in Valerija Verdnik pa so za obiskovalce namenili pet zanimivih nagrad. Izdružene so bile naslednje vsotopnice 722, 1554, 676, 736 in 1539. Nagrade lahko dvignete v uredništvu Savinjskega občana.

Tretjega kolesarskega kriterija so se udeležili najboljši slovenski kolesarji in člani domačega kluba, ki ima vedno več članstva med najmlajšimi in tudi rekreativci veterani.

V Kompas-Delovih Igrah so se domačini pomerili z Vinčani, po srđitem boju so zmagali domačini. V odmoru med igrami pa se je predstavila folklorna skupina iz Vinice, s poskočnimi akordi pa so igre povezovali tudi člani Mladinskega pihalnega orkestra Žalec.

Čepav se je za srečanje kresničarjev prijavilo več Slovencev, ki so rojeni 21. junija, se jih je udeležilo le pet, za sodelovanje in originalnost sta prejela posebno priznanje Anton Lukman, Marjeta Gačnik, Urška Žgank in Polona Jančič.

Letos sta se v nogometu pomerili ekipi trboveljskih in žalskih direktorjev. Zmaga je pripadla gostom šele po streljanju enajstmetrovk, bolj kot rezultat pa je pomembno srečanje in dogovor za povratno tekmo jeseni v Trbovljah.

Vrhunec Žalske noči je bila prav gotovo izvolitev MISS, zmagovalka je postala Gordana Majhenič iz Sladkega vrha, prva spremljevalka Katja Fric iz Preboida, Nataša Bolha iz Celja pa druga spremljevalka. Posebno nagrado je prejela domačinka Lea Lončar. Direktor MIK Prebold je izročil modne izdelke te delovne organizacije prvim trem, bogate nagrade pa so prispevali še LIK Savinja Šempeter, Zlatarna Celje, Zlatorski Maribor, Izletnik Celje, Lisca in Zlatorski Kragi Žalec.

Nama je pripravila bogato modno revijo, ki si jo je ogledalo veliko radovednežev še zlasti nežnega spola. Predstavljene modele lahko dobite v žalski veleblagovnici.

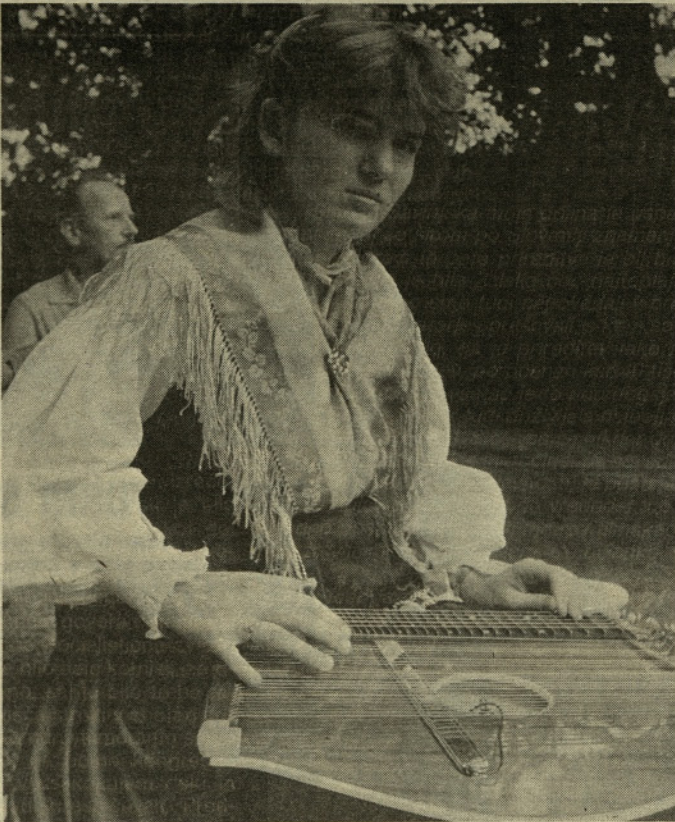
Med devetimi ansambli, ki so zabavali številne obiskovalce vse do jutra, je še posebej pritegnil ansambel Agropop in primadona Šerbi.

jk, foto: L. Korber in E. Masnec

Novo rojstvo citer glas v Grižah

Namen srečanja slovenskih citrarjev v letnem gledališču v Grižah je povsem uspel, še več: prireditelj je bila tako dobro pripravljena in tudi izvedena, da tega niso pričakovali niti organizatorji. Kar 69 citrarjev iz 28 slovenskih krajev, med njimi pa tudi precej mladih, je dokazalo, da ta star, nekdanj zelo priljubljen instrument vendarle ni šel v pozabo in za zapček, kot so mnogi trdili. Res pa je, da doslej niso imeli možnosti nastopiti organizirano in kar je najpomembnejše: se srečati, izmenjati izkušnje, pa notni material in znanje, kar vse jim bo odslej nudilo srečanje in nastop v Grižah. Organizatorji in nastopajoči so namreč sklenili, da bo srečanje v Grižah vsako leto, kar je še

posebej vredno priznanje prizadevnim domačim organizatorjem, ki že snujejo programsko zasnovano za naslednja leta. Ko smo nastopajoče in številne obiskovalce povprašali po vtisih, so vsi pohvalili dobro organizacijo, še več, čudili so se, kako so v sicer majhnem kraju uspeli tako organizirati takšno srečanje, obljubili pa so, da bodo v Griže še prišli. Predsednik prireditvenega odbora Jože Jan je v pozdravnem govoru izrazil željo, da bi srečanja citrarjev postala tradicionalno, nato pa je članom strokovne skupine izročil priznanja. Nekatere udeležence srečanja citrarjev smo ujeli v naš objektiv, v razgovoru pa so povedali:

TANJA ZAJC, DOMŽALE: »Igranje na citre je v naši družini tradicija, nanje sem prvič zaigrala pred petimi leti. Rada imam ta instrument, ki je žal šel nekoliko v pozabo. Srečanje v Grižah bo gotovo zopet spodbudilo tudi mlade, da se spoprijejo s tem zanimivim glasbilom. Igrala sem nekaj časa v triu Štrup, sedaj pa nastopam v glavnem sama. Rada bi se še marsičesa naučila, zato bom igrala na citre tudi v srednji šoli. Dodajmo še, da je Tanja požela dobro oceno tako pri komisiji kot pri občinstvu.

FANI LAPAJNE, ZABUKOVICA: »Igrati sem začela pred 52 leti, učil pa me je Robert Cimerman. Vedno sem igrala bolj za svoj užitek, zadnja leta pa nastopam tudi na krajevnih prireditvah. Na tem srečanju smo se citrarji boljše spoznali, izmenjali izkušnje in notno gradivo. Dokazali pa smo tudi, da nas ni malo in tako potrdili, da še zvenijo citer glasovi, ki jih bo drugo leto še več.«

jk
foto: L. Korber

ROBERT CIMERMAN, GRIŽE: »Ko sem bil star 12 let, sem si želel harmoniko, ker pa je bila predraga, sem dobil citre, na katere igram že 64 let. Največ sem brenkal po strunah za svoj užitek, veno pa sem rad pokazal tudi drugim. Kljub 76 letom svoje znanje še vedno prenašam na mlajše, pa tudi vnuke sem navdušil za igranje na citre.« je dejal Robert Cimerman, na srečanju pa je spremljal Valčko Gnus in Čito Pospoh.

VIDA ROTAR, LJUBLJANA: »Na citre igram 15 let, danes pa bom igrala s sinom, ki igra že šest let. V drugem razredu osnovne šole je sošolec prinesel citre in takoj sem se navdušila za ta izredno zanimiv instrument in če si vztrajen, lahko iz njega izvlečeš lepe melodije. Želela sem študirati glasbo, vendar te možnosti nisem imela, največ pa sem se naučila pri starih citrarjih na tromostovju. Za srečanje v Grižah sem izvedela slučajno in ni mi žal, da sem prišla. Na Savinjsko dolino me namreč vežejo spomini na leta, ko sem v Šeščah obirala hmelj.«

Festival vedno lepih melodij

Turistično društvo Vransko, Radio Celje in Novi Tednik sta letos že četrty organizirala festival vedno lepih melodij, prvič pa ga je posnela TV Ljubljana. Čeprav je še prejšnji večer močno deževalo, so si prizadevni organizatorji v soboto zvečer najbolj oddahnili, ko so pod mogočnimi platanami v graščini Podgrad odjeknili prvi akordi festivalskega orkestra in ko sta Janez Vedenik in Metka Centrih predstavila nastopajoče. Kljub nekoliko hladnemu večeru so številnim obiskovalcem ogreli srca in dlani Marjana Deržaj, Maj-

da Sepe, Ditka Haberl, Alenka Pintarič, Irena Kohont, Lado Leskovar, Rafko Irgolič in Edvin Flišer. Letošnji festival je bil posvečen znanemu in dolgoletnemu skladatelju mnogih melodij, ki so postale večno lepe, Celjanu Mojmiru Sepetu. Predsednik Občinske skupščine Ludvik Semprimožnik mu je v petek zvečer na sprejemu v hotelu Golding Rubin izročil leseno skulpturo muzo glasbe in petja avtorja Ernesta Šelerja iz Prebolda. Sicer pa je ob zaključku festivala Mojmir Sepe dejal: »Prvič sem v tem lepem

kraju in ambientu, kakršnih je malo pri nas. Sodim, da je festival izredno uspel in hkrati dokazal, da nam manjka takšne glasbe. Želim izreči zahvalo in priznanje organizatorjem in občinstvu, hvala tudi za izkazano pozornost. Tudi v prihodnje bom rad prišel, saj ima festival lepo bodočnost. Festivalski orkester je bil tehnično na višini, skratka tudi televizijska oddaja bo dobra. Želim vam še veliko uspeha.«

Gost festivala je bil Djordje Marjanović, ki je s svojim nastopom navdušil vse generacije ta-

ko, kot zna le on. Kljub utrujenosti po temperamentnem nastopu ni odklonil pogovora, v katerem nam je razgrnil svojo izredno uspešno pot pevca v teh treh desetletjih: »Začel sem leta 1959 v JLA, ko sva z vašim Vladom Rančigajem skupaj nastopala v mnogih krajih črnogorskega primorja. Se vedno zame največ pomeni 36 tisoč prodanih plošč pesmi Žvižduk u osam, do tedaj je bil najuspešnejši Ivo Robić s 1400 ploščami. Vedeti je treba, da je tedaj bilo še malo gramofonov, pa tudi danes takšna naklada ni od muh. Glasba je zdravilo človeških duš in prav temu namenu sem podredil svojo pevsko poslanstvo. Vedno sem se trudil zadovoljiti poslušalce vseh generacij in lahko rečem, da mi to uspeva še danes. Upam, da mi je to uspelo tudi v tem prelepem malem kraju Vransko, za katerega doslej še nisem slišal. Spoznal pa sem, da vaše občinstvo zna ceniti glasbo in ta del umetnosti. Zadnja leta je med nami pevci premalo sodelovanja, zato je festival na Vranskem priložnost, da odpravi pomanjkljivost.«

Se bi lahko zapisali pohvalne besede in priznanja izvajalcev organizatorjem festivala vedno lepih melodij, zanje pa je ta uspeh gotovo tudi obveza, da bodo tako uspešno pripravili tudi peti festival prihodnje leto, seveda zopet na Vranskem.

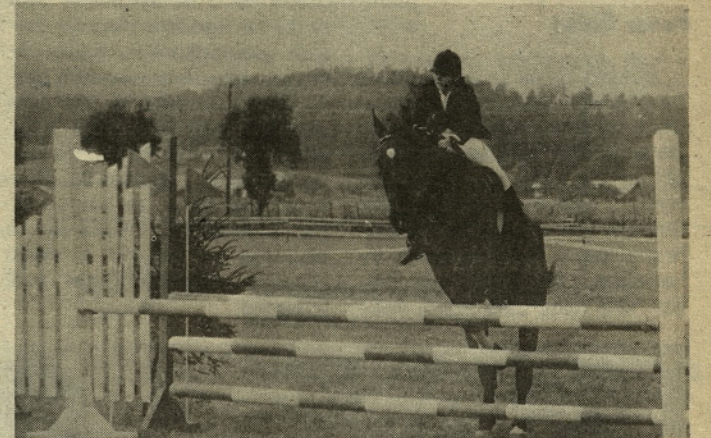
jk foto: L. Korber

Konjske dirke v Gotovljah

V lepem vremenu so bile v nedeljo, 6. julija v Gotovljah sedaj že tradicionalne 5. konjske dirke, ki so privabile okoli 1500 ljubiteljev konjskega športa. Na prireditvi so sodelovali jahači in konji iz vseh klubov Slovenije ter kmečki konji. Med vsemi klubi so imeli največ uspeha prav domačini. Rezultati: parkur višine do 1,10 m, širine 1,30:

1. Iztok Ajdnik (Valter, KK Gotovlje), 2. Tomaž Laufer (Lotus, KK Maribor), 3. Leda Selan (Jene, KK LJUBLJANA). Parkur višine do 1,30, širine 1,40: 1. Matjaž Čik, ml. (Santa Maria, KK Krumperk), 2. Mojca Bizjan (Jablan, KK Ljublj.) 3. Alenka Keršič (Holliboy, KK Ljubljana). V najbolj atraktivni disciplini dneva — lovu na točke — se je obiskovalcem predstavil letošnji zmagovalac mednarodnega Lipanjskega turnirja v Zagrebu ter trenutno drugouvršeni po 1. kolu državnega prvenstva Franc Mesarič s konjem Dragonerjem iz KK Gotovlje, ki je tudi zmagal, drugouvršeni je bil Tomaž Tabernik z Lady Šušu, tretjevršeni pa Matjaž Čik, ml. s Santa Mario. V galopski dirki klubskih konjev pa je bil najhitrejši Iztok Ajdnik z Valterjem.

D. Smiljan

Aleš Novak — Gotovlje med preskakovanjem (Foto: L. Korber)

»Na svidenje prihodnje leto!« sta v imenu nastopajočih dejala voditelja festivala Metka Centrih in Janez Vedenik, ki ima precej zasluga za uspeh festivala.

Mojmir Sepe je sam zaigral eno svojih uspešnic

Djordje Marjanović med samo njemu značilnim nastopom

Na posnetku izvajalci četrtega festivala vedno lepih melodij

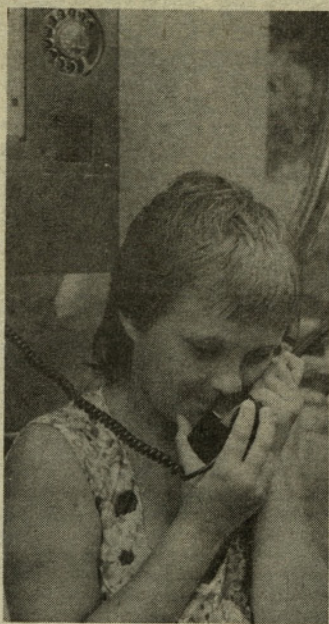
Najmlajši na Debelem rtiču

Peter Šalej

Dvesto otrok iz naše občine preživlja te dni prave počitnice na Debelem rtiču, zanje pa skrbi štirinajst vzgojiteljev, učitelj plavanja in pedagoški vodja. Športna rekreacijski objekti, urejena plaža, dobra hrana kar v petih obrokih in nenehna prisotnost vzgojiteljev, ki z njimi celo spijo, vplivajo na sproščenost otrok. 98 med njimi jih je letos prvič osvojilo plavalne veščine, v pravem tekmovalnem duhu pa potekajo tudi ostale športne igre. Hodijo na sprehode, pa tudi z ladjo so se že peljali od Kopra do Pirana. Da jim res ni dolgčas, dokazuje tudi fotoreportaža Ljuba Korberja, ki je z objektivom skušal ujeti počitniški utrip enega dne.

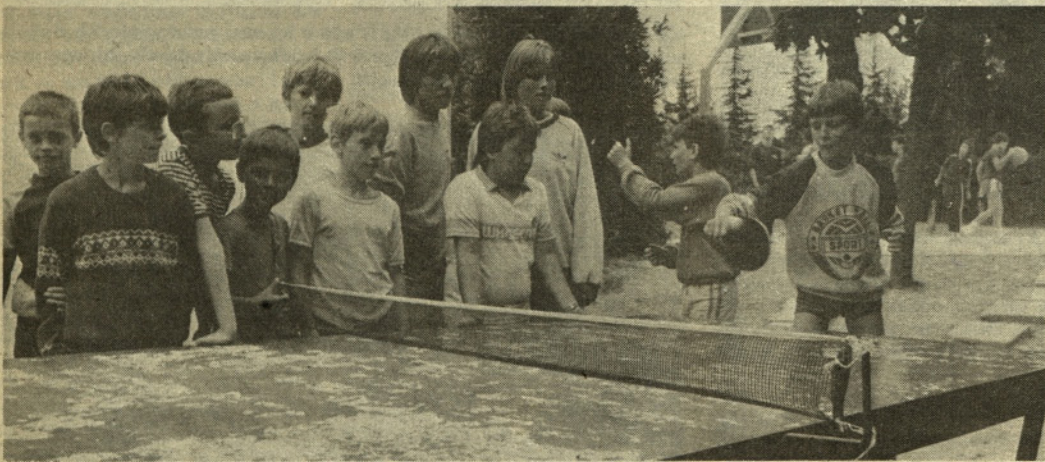
Peter Šalej — štirinadvajsetletni višji socialni delavec, doma iz Griž, že tretje leto skrbi za ugodno počutje žalskih počitnikarjev. Kljub temu, da temu nameni svoj redni letni dopust, z veseljem opravlja dolžnost vzgojitelja, ker pravi, da je vesel, če lahko socialno ogroženim otrokom nudi tisto, za kar so sicer prikrajšani. Otroci pa to občutijo in so mu s svojo otroško naklonjenostjo tudi hvaležni.

Če domotožje le zmaga, je pri roki tudi telefon.

»Moja mama kuha najbolje, ampak tole tukaj je pa tudi zelo drobček«

Tekmovalni duh spodbujajo tudi navijači.

Ob letošnjem praznovanju v Taboru

Ko so me pred leti v Taboru vprašali, kateri dogodek iz narodnoosvobodilnega boja slovenskega naroda za njegovo ohranitev in svobodo naj bi bil motiv za vsakoletni krajevni praznik, sem predlagal obletnico ustanovitve prvega odbora Osvobodilne fronte v tem kraju — avgusta 1941. Spominjanje tega dogodka se mi zdi pomembnejše od spomina na zrušenje nemške postojanke v Taboru. To akcijo je leta 1944 izvedla Štandrova brigada, ki pa ni uspela v celoti. Uničen je bil le farovž, še precej nova stavba. Žandarji, ki so bili v njej, so po precej čudnem naključju ostali živi. Zgradba sama je bila namreč spremenjena in pravcaro utrdba, ki je skoraj vso noč kljubovala partizanskim napadom.

Ustanovitev odbora OF v Taboru je pomemben dogodek iz prvih začetkov partizanstva in narodno-osvobodilnega boja v Savinjski dolini. Osvobodilno gibanje, ki je bilo v taborških vaseh v tistem času že močno razvito, je s tem pridobilo svojo organizacijsko obliko, ki je povezovala ljudi v odporu proti okupatorju. Od tega je letos že petinštrideset let.

Ko se je Revirska četa, sestavljali so jo trboveljski rudarji, v poletnih mesecih zadrževala v šmiklavških hribih, sva s Kisovarjevimi Lipčetom organizirala nabavo hrane za četo pri nekaterih zavednih in najbolj zanesljivih kmetih v dolinskih vaseh. To hrano, predvsem moko, sva v nočnih urah nosila v Šmiklavž, do Pošebala. Četa se je na taj domačiji zadrževala vse od sredine avgusta do drugega oktobra. Naše ženske so tem vedno lačnim jedcem kuhale in pekile iz prinešenega, mnogo pa je bilo seveda treba dodati tudi iz domače šramba.

Nekega dne mi je Lojze Hohkraut, komandir čete, omenil, da bi rad navezali stike z zanesljivimi frontovci spo-

daj v dolini. Midva z Lipčetom sva se pogovorila z nekaterimi od teh: s Plavšakovim Ludvikom v Taboru, z Jesenkovi Francetom, Cukalom Milkom in Leopoldom Župančičem (Lebnovim Poldetom) iz Ojstriške vasi in s Karolom Kumarjem (Pihlbirtovim) iz Kaple. Domenili smo se, da se na določen večer dobimo v mraku ob robu gozda pod Ramšakov domaćijo. Bil je lep, topel večer, ko smo Hohkraut, Lipče in jaz prišli od Pošebala. Posedli smo na robu gozda in gledali proti cesti, ki pelje iz Tabora mimo Natekovega mlina proti Lokam. Nismo dolgo čakali, ko se je pripeljal kolesar in takoj za Ropretovim mostom zavil na levo, na poljsko pot. Kmalu je odvrnil kolo v travo in se peš napotil proti nam. Bil je Plavšakov Ludvik. V tem času sta se pripeljala še dva kolesarja, nato pa posamič še dva. Prišli so vsi, s katerimi sva se dogovorila.

Polegili so v travo poleg nas in Hohkraut je takoj navezal pogovor z nami. Zanimalo ga je marsikaj. Ko se je zdelo, da je potešana njegova radovednost, je začel govoriti. Pripovedoval je, kako se po vsej Sloveniji in po Jugoslaviji vna upor proti okupatorjem. Razlagal je, da je nujno, da se upremo, sicer bo nas Slovencev konec. Mnogo tega, o čemer je pripovedoval, fantom ni bilo povsem novo, saj smo se o tem večkrat pogovarjali. Lojze je predaval kakšno uro ali morda celo več. Govoril je vsekakor dolgo in fantje so tiho poslušali. Nemci načrtujejo izgon približno polovico vsega prebivalstva s Štajerske. Povedal je, da si lastijo to deželo za vsako ceno, ker jo imajo za sestavni del rajha. Prebivalstvo, ki bi se smelo živeti na tej zemlji, bi se moralo ponemčiti in se priznavati za Nemce. Slovenski narod je obsojen na smrt, na izginotje. Če hočemo, da se to ne bo zgodilo, se moramo upreti.

Povedal je, da so v Ljubljani kmalu po prihodu okupatorjev ustanovili Osvobodilno fronto, organizacijo, na pobudo komunistične partije, ki združuje vse napredne in zavedne Slovence, ne glede na njihovo bivšo strankarsko pripadnost. Razložil jim je še temeljne točke programa OF ter povedal, da se zdaj že po vsej deželi ustanovljajo odbori OF. Povabil jih je, da bi tudi tu, v Taboru ustanovili tak odbor in vprašal, če so za to, da odbor ustanovijo že ta večer, s tem da se vsi prisotni vključijo vanj. Brez pomišljanja so bili vsi za to.

Oglasil se je Ludvik in vprašal Hohkrauta: »Zdaj imamo odbor. Povej tovariši, kaj naj ta odbor dela, kaj vse želiš od nas?« »Predvsem pomoč naši vojski,« je odgovoril Hohkraut. »Pomoč v hrani, zdravilih, v denarju. V gozdovih bo vedno več borcev, dolžnost organizacije OF bo skrbeti za nje.«

Pa je nekdo pripomnil: »Do zime bo konec.« To prepričanje je bilo tiste čase prisotno med ljudmi. Hohkraut pa ga je strelin: »Vojsna se lahko vleče nekaj let.«

Razgovor je trajal pozno v noč. Počasi so se razšli, odpeljali so se posamično, in ko se je poslovil zadnji, smo tudi mi trije zavili navzgor po stezi in za Ramšakovimi njivami v hrib, proti Škrabarju. Med potjo je Hohkraut povedal, da je zadovoljen z doživetjem tega večera.

Zal niti eden od teh petih odbornikov prvega OF v Taboru ni dočkal svobode. Ludvik Plavšak, Milko Cukala, Leopold Župančič so vsi drug za drugim padli v roke gestapu. Kumra so poiskali v Gradcu, kamor se je umaknil, ko je čutil, da je ogrožen. France Jesenik je umrl v koncentracijskem taborišču. Padel je Hohkraut, padel je tudi Kisovarjev Lipče.

Rado Zakonjšek

ARHITEKTURNI SPOMENIK PROPADA

Zob časa vedno hitreje grize tudi Flajsovo hišo v Žalcu, ki je arhitekturni spomenik prvega razreda. Stoji na Štandrovem trgu in je eden od redkih in kakovostnih primerov poznogotske hiše, ki je bila zgrajena v šestnajstem stoletju. Del podobe pa je dobila še v baroku. Kljub njeni veliki zgodovinski vrednosti pa še vedno ni jasno, kje dobiti denar za obnovo in ali bodo pristojni našli skupni jezik z lastnikom hiše.

Prve pobude za obnovo so zagledale beli dan že pred tridesetimi leti, iz različnih vzrokov pa vse po vrsti niso doživele uspeha. Do resnejših prizadevanj pa je ponovno prišlo lani pri občinski kulturni skupnosti oziroma pri odboru za spomeniško varstvo in nara-

vno dediščino. V prvi fazi naj bi obnovili ostrešje in po predračunu jim je republiška kulturna skupnost odobrila 170 starih milijonov. Seveda pod pogojem, da bodo tudi sami prispevali polovico predračunske vsote. Tega denarja pa seveda nimajo oziroma gre za znesek, ki ga imajo na razpolago za letošnje tovrstne potrebe. Tako so poskušali v obnovo pridobiti še lastnika, da bi še ta primaknil svoj delež. Le-ta je seveda voljan, da bi se hiša obnovila, vendar pa o denarni pomoči niti ne more razmišljati. Prispeval bi lahko le nekaj lesa iz gozda, ki ga še ima kot edini kmet v Žalcu.

Med dogovarjanjem in iskanju možnih virov financiranja je denar, ki naj bi ga odobrila republiška Kulturna skupnost, že dodo-

bra razvrednotila inflacija. Tako sta se odbor in lastnik znašla v začaranem krogu. S tem denarjem bi si lahko le malo pomagali, ker ne bi zadostoval niti za polovico del.

Rešitev bi bila le, kot pravi predsednik odbora Edmund Božiček, da bi k financiranju obnove pridobili gostinsko organizacijo, ki bi imela kasneje v teh prostorih tudi svojo dejavnost. Tukaj pa se zopet zatika pri lastniku, ki bi želel imeti svojo pivnico. V kolikšni meri bo lastnik zmožen tako drage obnove in kdaj, je seveda vprašanje, o katerem na tem mestu ne bomo razpravljali. Toliko bolj pa bode v oči dejstvo, da hiša še propada in bo vse dotlej, dokler ne bo ustreznega dogovora.

Marjana M. Natek

IZDELKI ZA IZVOZ

Ko v Zabukovici cesta za Gozdnik zavije v desno je ob njej precejšnja skladišnica rezanega lesa. Miha Zapušek je z motorko obžagoval elemente za prekomorsko embalažo za izvoz v Rusijo, sinova sta zabijala žebelje, žena pa pripravljala malico. Miha je odložil motorko in najprej razkazal svoje izdelke, nato pa sva se sprehodila skozi njegovo življenjsko pot, ki nikdar ni bila posuta z rožicami.

»V dobrem mesecu smo razre-

zali 600 m³ lesa največ za embalažo, pravkar pa za Hmezad delam poljske sanitarije, ki so primerne za kmetovalce. Pomagajo mi trije delavci, sinova in za delo rada poprime tudi žena. S pomočjo Obrtnega združenja sem se leta 1984 začel ukvarjati s to dejavnostjo čeprav sem po poklicu zidar. K preusmeritvi me je prisilila bolezen, ki terja vsakodnevno terapijo. Še vedno imam premalo pokritih delovnih površin, pa tudi orodja mi še primanj-

kuje. Največji problem pa je z rezervnimi deli,« je nekoliko potarnal Miha Zapušek.

Ko sva pod češnjo kramljala mi je med drugim povedal, da se ga drži smola že od rane mladosti. Ko mu je bilo tri leta je strela ubila njegovo mamo pa tudi on je imel nekaj posledic strele. Sedaj ga oklepa bolezen, vendar kot pravi sam v delu vedno najde nove moči za življenje.

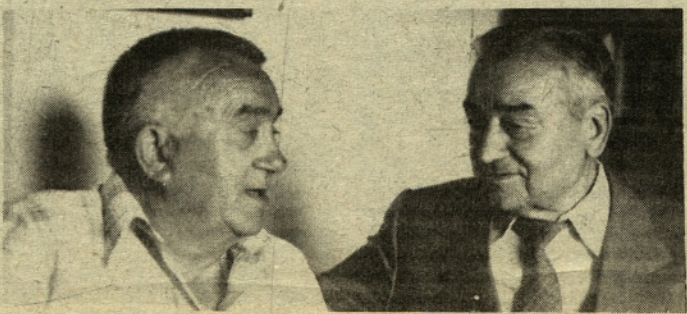
jk

Srečanje po 40. letih

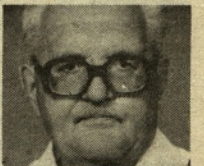
»Ko sem dobil telefon, sem se odločil, da najprej pokličem Slava Jeremiča v Požarevac. Trajalo je le nekaj trenutkov in spoznala sva se po glasu in imenu. Dogovorila sva se za njegov obisk v Žalcu in ker sem želel, da tudi on doživi Žalsko noč, sem ga povabil na to prireditev in kot vidite, je tudi prišel. To je najino prvo srečanje po 5. februarja 1942, ko so me Nemci spustili iz vojaškega taborišča Ziegenheim IX. Maja 1941 so me okupatorji ujeli pri Varaždinskih Toplicah in odpeljali v omenjeno taborišče. V taborišču smo morali trdo delati, predelavec Keperman pa nas je neprestano mučil. Seveda mu nismo ostali dolžni, zatožili smo ga, da krađe žito, zato so ga premestili na rusko fronto. Nепrestano smo imeli v mislih pobeg, 9. oktobra 1941 smo ga hoteli tudi izvesti, vendar nam ni uspelo. Sledila je premostitev v kazensko komando, kjer je bilo še ostreje in huje. Nikdar jim ni uspelo dokazati naše krivde in tako so me 5. februarja 1942 spustili domov. Tedaj sva se s Slavom zadnjič videla, zato je najino srečanje po tolikih letih še toliko bolj ganljivo in srečno.« je ob obisku v uredništvu pripovedoval stane Pravič. Slavo Jeremič, upokojeni pravnik iz Požarevca, ima dogodke o taborišču Ziegenheim zbrane v debelem svežnju listov, pripravljenih za objavo. V teh zapiskih je podrobno opisano delo Staneta Praviča, ki je kot prevajalec veliko pomagal sotovarišem v tistih težkih časih, ko je življenje taboriščnikov vsak dan viselo na nitki. »Že tedaj smo se borili za bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov, skupaj smo se borili za iste cilje. Zato sem danes toliko bolj srečen, ker niti najmanj nisem mislil, da se bova še kdaj srečala. Presenečen sem tudi nad urejenostjo vašega mesta, pa tudi Žalska noč je bila nekaj izrednega. Kmalu se bova s Stanetom srečala v Požarevcu,« je še dodal Slavo Jeremič.

jk

Stane Pravič in Slavo Jeremič

Glasba moja mladost

Bilo je pred mnogimi leti. Na pragu hiše, kjer je danes Beograjska banka, razteguje meh klavirske harmonike postaven fant France Piki. Valoviti lasje, skodrani in obleka po modi. Glejal in občudoval sem ta prizor. Petje, glasba, vsa Savinjska tako rekoč na dlani.

Kdo siplje to savinjsko radost, Piklov France! Nekdaj je bilo posedeti v Piklovi gostilni pravi in zares čisto pravi savinjski užitek. In v njej je bilo za izredno dobro strežbo mogoče plačevati tudi na »kredo«.

Tukaj je rasel in zrasel France. Ho, koliko pobalinskih dobrot! Iz vse te radosti pa veje že tolikokrat izrečen izrek: Mladost brez petja ni, starost se v petju pomladi.

»Nekoč je živel...« se nasmehne zdaj že preko 70-letni France. Živel sem lepo mladost, Parkinsonova bolezen pa tudi ni od muh. Če ne bi imel tako dobre žene, ki prav tako ljubi glasbo, ne vem, če bi zdržal vse te tegobe. Ona je prepevala, jaz pa sem igral na klavir in klavirsko harmoniko. Imam sina, hčerko, vnučko. Zdaj, ko si nalagam že osmi križ, rad posedam na balkonu in občudujem južno obrobje naše doline. Slišim, čutim, da je to ena sama neizpovedana savinjska harmonija. Res je, često čutim v sebi zaradi boleznih nemoč, zavedam pa se, kako je bilo takrat, ko sem bil mlad. O, naša hmeljska dolina! Kolikokrat sem udaril na tipke in mislil nanjo. Drago Kumer

NOGOMETAŠI ŽALCA V VSCNL

Nogometna ekipa Žalca je v kvalifikacijah za vstop v vzhodno slovensko consko nogometno ligo uspešno. Da so postali člani te lige, so morali v kvalifikacijah odigrati več tekem. Najprej so premagali Korotan iz Prevalj 3:0 in 4:1, nato Pesnico doma 2:0, v gosteh so igrali 0:0 in nazadnje so dvakrat premagali Svobodo Kisovec z 2:0 in 1:0. Za te uspehe gre nogometna ekipa Žalca vse priznanje.

Kako naprej? Ker se bo prvenstvo čez dva meseca pričelo, morajo v Žalcu marsikaj postoriti. Po

pravilniku mora biti okrog igrišča primerna ograja. Te ni, to veliko stane, kdo jo bo napravil. Kljub temu da je sedaj čas dopustov, bodo morali nogometni delavci v Žalcu poprijeti za delo in stvari urediti. Tudi ZTKO, TKS in združeno delo bo moralo pomagati.

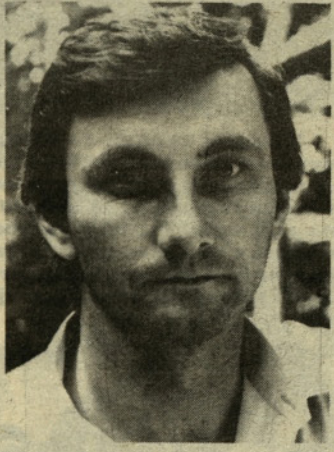
Res je, da so časi sedaj veliko težji kot kdaj prej, se bo pa moral najti denar, da bodo fantje zaigrali v višjem rangu tekmovanja.

T. TAVČAR

NOVO AVTOMATSKO STRELIŠČE

Športno-rekreacijski gaj v Preboldu je v času praznovanja občinskega praznika dočkal tudi odprtje novega avtomatskega strelišča za zračno puško. S tem je ponovno oživila strelska družina Slavko Šlander dobila ustrezne pogoje za svoje delo. O novi prodobitvi smo se pogovarjali s sedanjim predsednikom strelske družine Jožetom Goličem, ki je med drugim povedal:

»V letošnjem letu smo na novo formirali oz. poživili delo strelske družine Prebold, ki je bila svoj čas med zelo aktivnimi strelskimi družinami v občini, zadnja leta pa njenega dela skorajda ni bilo več čutiti. Skrajni čas je torej bil, da naredimo temu konec, zato je bil prvi in, mislim, nadvse pomemben korak storjen s tem, da smo se odločili najprej zagotoviti pogoje za svoje delovanje. Začeli smo z gradnjo novega strelišča za zračno puško in objekt je do neke mere zaključen in predan svojemu namenu. Sedaj nas čaka načrtno delo z mladimi, tako bomo tudi omogočili strelski družini »Slavko Šlander« uspešno delo in razvoj. Pot nas bo torej vodila v osnovno šolo, kjer bomo ustanovili strelsko sekcijo in s tem tudi

Jože Golič

širili zanimanje za tovrstni šport med odrasčajočo populacijo, ki naj bi v prihodnosti tvorila ogrodje strelstva v Preboldu. Danes, ko smo ta objekt formalno predali namenu, smo veseli, hkrati pa se zavedamo, da bo potrebno še precej truda, da bo tako urejen, kot si vsi skupaj želimo«

D. Naraglav

TURNIR POSAMEZNIKOV V TENISU

Teniški klub Žalec ki je do nedavnega deloval kot sekcija v okviru TVD Partizan Žalec, se je sedaj osamosvojil in bo tako z lastnimi močmi in s samofinanciranjem nadaljeval dejavnost, ki je zadnji dve leti kar nekako zastala. Pripravil je že prvo tekmovanje, ki je sodilo v sklop praznovanja občinskega praznika, in sicer turnir

posameznikov. Na njem je sodelovalo 25 tenisačev iz Žalca in Prebolde, najboljši pa je bil Stane Novak pred Miranom Vovkom in Janezom Glinškom. Anka Golob, lastnica M Cluba v Žalcu, trgovine s športno opremo in potrebščinami, pa je za najboljše prispevala tudi praktične nagrade.

V. Čk

TABORNIKI V BELI KRAJINI

Konec junija je Zveza tabornikov občine Žalec organizirala dvajsetdnevno taborjenje za murne in čebelice ter tabornike in tabornice v Beli krajini. V kraju Primorek, nedaleč od Metlike, se je v dveh izmenah zbralo okoli 170 tabornikov. V prvi izmeni so bili trije odredi: Bistra Savinja — Šempeter, Savinjska roža — Polzela ter Zelena zlato iz Žalca. Taborjenja v drugi izmeni pa so se udeležili štirje odredi:

Izpod zelenih Dobrovelj — Braslovče, Partizanski vrh — Prebold, I. Savinjska četa — Petrovče ter Temni rovi iz Griž. V lično urejenem taboru prve izmene je prebivalo 90 tabornikov na čelu s starejšino tabora tov. Ivico Čretnik. Življenje v taboru se je odvijalo po že vnaprej določenem programu, ki je zajemal vse, kar naj bi zadoščalo mlademu taborniku za življenje v naravi. V strokovnem delu tega izobraževanja je prišla do posebnega izraza tako imenovana »gozdna šola«, ki v

svojem programu zajema večščinne, kot so: postavljanje ognjev, lokostrelstvo, orientacija ter uporaba šotork. Na svoj račun pa so prišli tudi najmlajši medvedki in čebelice saj je bilo zanje organiziranih več akcij: bivakiranje, igre brez meja, minsko polje in iskanje zaklada. V samem rekreativnem delu programa so se taborniki pomerili med sabo v igranju odbojke, nogometa ter v plavanju. Dana jim je bila priložnost za osvajanje večščin kuharja, higienika, izletnika, pevca ter ostalih. Prav radi pa so tudi pomagali domačinom pri njihovih opravilih. V večernih urah pa je bilo mladim v veliko veselje posedeti ob tabornem ognju in prepevati taborniške pesmi. Ob koncu taborjenja prve izmene pa so pripravili veliko »taborniško ohcet«, ki bo samo še polepšala spomine na desetdnevno druženje tabornikov prve izmene.

D. Smiljan

SUHA KRAJINA '86

Na številnih delovnih širih Jugoslavije zveneketajo v tem času krampi in lopate mladih brigadirjev, ki ob delovnem zanosu kujejo bratstvo in enotnost med jugoslovanskimi narodi in narodnostmi. Tudi naši brigadirji, ki so na MDA Suha Krajina, so med njimi.

Mladinska delovna akcija »Suha Krajina 86« ima zvezni značaj že deveto leto. Letos so poleg brigadirjev iz naše občine tu še brigadirji iz Srbije, Hrvatske, Bosne in Hercegovine ter iz OK ZSMS Trebnje in brigada Rdečega križa. Brigada »Slavko Šlander« bo skupaj z njimi delala v II. izmeni. Sicer pa je njihovo delo osredotočeno na vodovod, agromelioracije in PTT omrežje. Le 26 brigadirjev bo zastopalo barve naše občine, to pa je tisto, kar daje ob vsem tem priokus grenkobe. Na OK ZSMS Žalec so pripravili na akcijo posvetili vso pozornost. Pravočasno je steklo evidentiranje in vse vsprejemne aktivnosti. Zataknilo pa se je potem, ko tik pred zdajci prijavljeni in evidentirani brigadirji zaradi takšnih ali drugačnih razlogov ni

so mogli v brigado. Zlasti velja to za nekatere iz OZD, ki niso nalezeli na razumevanje v svojih sredinah. O tem pa velja še povedati, morda tudi v tolažbo, da je nepopolnost brigad postala že tradicija, še zlasti tistih iz naše republike. Žalski brigadirji pa ob tem dejstvu nočejo vreči puške v koruzo, ampak z delom in delovnimi dosežki dokazati, da so vredni zaupanja vseh tistih, ki so jim omogočili udeležbo na MDA.

D. Naraglav

OBISKALI POBRATENI KS

KS Polzela, KS Parunova ter KS Šempeter in KS Bela voda v občini Kruševac so že dalj časa pobrateni. Ob prazniku dneva vstaje srbskega naroda so tako Polzelani kot Šempeterčani obiskali svoje pobratine. Tam so ostali tri dni, oboji pa so povedali, da so se počutili tako kot doma. Obiskali so več delovnih organizacij ter kulturnih in turističnih znamenitosti.

T. TAVČAR

V počastitev občinskega praznika je ribiška družina Šempeter pri jezeru Presarje pripravila tradicionalno ribiško tekmovanje. Udeležilo se ga je devet ekip iz osmih ribiških družin. Največ uspeha (ekipno) so imeli ribiči iz Trbovelj, člani ekipe RD Šempeter pa so bili šesti. Med posamezniki je zmagal član ribiške družine Trbovlje Drago Prašnikar, ki je ujel 8675 gramov rib, najboljši pri ribiški družini Šempeter pa je bil Čedo Lončar na sedmem mestu.

T. TAVČAR

NOVE CENE VODARINE IN KANALŠČINE

DO Komunala Žalec obvešča vse uporabnike komunalnih storitev, da sta delovski svet delovne organizacije z delegati uporabnikov in delegati družbenopolitične skupnosti na svoji peti skupni seji 27. junija 1986 in SIS za komunala in ceste na seji 30. junija sprejela nove cene z veljavnostjo s 1. 7. 1986. Od tega dne dalje bo cena vodarine 90,25 dinarjev za kubični meter, kanalščine pa 28,10 dinarjev za kubični meter.

Na osnovno ceno se obračuna še:

- prispevek za razširjeno reprodukcijo, ki se odvaja SIS za komunala in ceste Žalec — za razvoj vodooskrbe in dejavnosti odvajanja odpadnih voda v občini — po 50 odstotkov za vsako dejavnost:
- a) gospodinjstva 54,15 din/m³
- b) za gospodinjstva in obrtne dejavnosti 126,35 din/m³
- prispevek za temeljno in območno vodno skupnost v višini 2,21 din/m³

Nove cene od 1. 7. 1986 dalje

Števnine:

- vodomer ø 1/2" in ø 3/4 160,00 din/mesec
- vodomer ø 1" in ø 5/4 260,00 din/mesec
- vodomer ø 6/4 in ø 2" 400,00 din/mesec
- vodomer nad 2" po dejanskih stroških

Sevnik Franc Zabukovica 37

Nudim vam lesene gajbice za krompir in sadje.

Nabava šolskih potrebščin

Kljub temu da so se šolske počitnice šele prav razmahnile, pa v prodajalnah šolskih potrebščin že razmišljajo, kako bi le-te na najprimernejši in najhitrejši način ponudili, da bi se izognili navalu ob zaključku počitnic. Mladinska knjiga — knjigarja in papirnica Žalec bo v ta namen, kot že vrsto let, organizirala prodajo šolskih potrebščin na osnovnih šolah, in sicer: v PETROVČAH, 15. avgusta od 9. do 16. ure, v PREBOLDU 19. avgusta od 8. do 17. ure, na VRANSKEM 21. avgusta od 8. do 15. ure in na podružnični šoli v TABORU istega dne od 16. do 18. ure.

V. Čk

IVAN KORENT
DIPL. ING. GRADB.

ŽALEC, KARDELJEVA UL. 25

TEL. 713-372

- projektiranje gradbenih objektov in konstrukcij za potrebe občanov
- svetovanje pri pripravi investicij, projektiranju in graditvi objektov
- gradbeni nadzor
- racionalizacije gradbeno-tehničnih rešitev in strokovna mnenja

Vse storitve izvajam hitro in strokovno!

DEŽURSTVO NA VODOVODU

Vse uporabnike vodovodov DO Komunala Žalec obveščamo, da smo uvedli stalno pripravljenost in dežurstvo izven delovnega časa. Namen pripravljenosti je izvedba in organizacija interventnih del na vodovodnem sistemu (omrežja in naprav):

- odpravi okvare in organizacija odprave le-teh, če ostane brez pitne vode naselje oziroma več naselij
- zapora določenega dela cevododa ob morebitnem preseku cevododa ali ob drugi okvari.

Interventna dela se ne izvajajo, če je v okvari samo vodovodni priključek. V tem primeru se zapre le dovod vode. Popravila pa se v teh primerih izvedejo na prvi delovni dan.

Dežurni monter dežura oz. je v pripravljenosti doma v popoldanskem času (izven rednega delovnega časa) ob delovnikih ter ob prostih dneh (prosta sobota, nedelja, prazniki).

Prijave okvar sprejemajo dežurni monterji. Lista dežurstva bo vsak mesec objavljena v Savinjskem občanu. Zaradi morebitnih (izrednih) zamjenjav dežurstva pa je lista dežurstva objavljena ob vходу sedeža delovne organizacije, ki je v ulici Nade Cilenšek 5 v Žalcu ter je v vednost poslana tudi Postaji milice Žalec.

Dežurstva in pripravljenost od 21. julija do 25. avgusta 1986:

Od 21. 7. do 28. 7. 1986 je dežurni monter Stanko VENČUST, stanuje: RUPE št. 8, ŠMARTNO V ROŽNI DOLINI

Od 28. 7. do 4. 8. 1986 je dežurni monter Tone JAGER, stanuje: PREBOLD št. 62 a, PREBOLD

Od 4. 8. do 11. 8. 1986 je dežurni monter Marko DOLINAR, stanuje: GRIŽE št. 35, GRIŽE

Od 11. 8. do 18. 8. 1986 je dežurni monter Bogdan PANTNER, stanuje: RAKOVLEJE št. 17 d, BRASLOVČE

Od 18. 8. do 25. 8. 1986 je dežurni monter Vlado ŠUPER, stanuje: VELIKA PIREŠICA št. 5 e, ŽALEC

do komunala p.o. žalec nade cilenšek 5

objavlja

prosta dela in naloge

2 izvajalcev — za opravljanje gradbeno zidarskih del.

Pogoji:

- obvladan program III. oziroma IV. stopnje strokovne izobrazbe (priučen oz. KV zidar)
- poskusno delo dva meseca
- delovne izkušnje zaželjene

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Nastop dela je mogoč takoj ali po dogovoru. Pisne prijave sprejema kadrovska služba v roku 15 dni po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili v petnajstih dneh po končanem zbiranju prijav.

NOVO pri Mladinski knjigi

za izobraževanje, turizem in večjo delovno učinkovitost

ZNOVA DINARSKA PRODAJA VIDEOREKORDERJEV

TOSHIBA V-66G

NAJSODOBNEJŠA VIDEO TEHNOLOGIJA — SISTEM VHS — VAM OMOGOČA:

- snemanje TV programa in reproduciranje posnetih video kaset v trajanju 240 minut
- neposredno priključitev video kamere
- 14-dnevno predprogramiranje
- avtomatsko hitro iskanje programov
- reproduciranje »stoječe« in posameznih slik
- daljinsko upravljanje osnovnih funkcij

Prodajna cena 924.154.— din

Neposnete video kasete VHS — 180 (za 3 ure snemanja) Prodajna cena: 6.600 din, maloprodajna pa 8.639 din

POHITITE — ZALOGA JE OMEJENA!

Za nakup in informacije se oglasite v MLADINSKI KNJIGI ŽALEC.

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ ŽALEC

Odbor za statutarno — kadrovska vprašanja

objavlja prosta dela in naloge

Čiščenje prostorov Kulturnega doma v Žalcu

Delo je za nedoločen čas od 1. septembra 1986 dalje. Prijave bo odbor sprejemal 8 dni po objavi. O izboru boste obveščeni 30 dni po poteku razpisnega roka.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega moža, očeta in starega očeta

Antona Laznika

se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje ter ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvalujemo govorniku za poslovljne besede, duhovniku za opravljen obred, hvala tudi pevci in gasilcem.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mami

Helene Podvršan iz Zabukovice

se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sovaščanom Kurje vasi, sodelavcem in znancem za pomoč v teh težkih trenutkih. Zahvala tudi vsem, ki so darovali cvetje, izrazili sožalje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žaljujoči: hčerka Anica, vnukinja Karmen z Nino in ostalo sorodstvo

DA NE POZABIMO

Ob 400-letnici smrti
Primoža Trubarja

Reformacijsko gibanje je imelo velik vpliv tudi v Savinjski dolini. Nedvomno je na razvoj protestantizma vplival tudi Primož Trubar, ki je imel beneficij — cerkev sv. Maksimilijana v Celju. Kot župnik v Loki pri Zidanem mostu je verjetno prihajal tudi v Celje in pridigal v novem duhu. Leta 1542 je Trubar cenil ta beneficij s 26 funti, 4 šilingi, 5 penezi in kaplanijo d 50 funti. Dohodek beneficija mu je omogočal nadaljnji študij.

Leta 1578 so se morali protestanti umakniti iz Celja. Dobili so dovoljenje, da smejo graditi cerkev zunaj mesta. Prvotno so nameravali graditi cerkev v Žalcu, od koder pa so bili pregnani, zato so začeli zidati v Govčah pri Ložnici. Do dovržitve cerkve v Govčah so imeli službo božjo in šolo v kovačnici v Žalcu — v Lutrovi kapeli, kjer je danes kovačija Zotel. Zidati so pričeli leta 1582 po načrtih, ki so bili napravljeni za cerkev v Žalcu, z gradnjo pa so končali leta 1586. Naknadno so leta 1590 zgradili še pokopališki zid, utrjen s strelnimi linami in z dvema brambornima stolpom. Čez tri leta so zgradili hišo za predikanta, leta 1595 pa so priredili še stanovanje za drugega predikanta. Tako je bil zgrajen edini protestantski sakralni objekt na Slovenskem.

Pritisk protireformacije se je vedno bolj krepil. Leta 1598 je izšla odredba o izgonu protestantov, naslednje leto pa je Govče zapustil Ivan Doljanski. Tedaj so se že pripravljali tako imenovane protireformacijske komisije. Ena izmed njih je prišla leta 1600 tudi v Celje. Vest o približevanju protireformacijskih komisij je razburila prebivalstvo. Žalski župnik Mihael Šega je v pridigi pozval ljudi na pripravo orožja in orodja za pomoč pri podrtju luteranskega svetišča. Množica je še istega dne docela razbila predikantovo domovanje. K uničenju svetišča je pozval tudi celjski sodnik Lenart Knific, na udar pa so bili pripravljani tudi Teharčani.

Pravo uničevalno delo je trajalo štiri dni. 17. januarja so prišli Žalčani, Celjani in Taharčani, uničevali so in plenili. Izdrali so nagrobne plošče ter jih z oltarno ploščo in zastavami vred peljali v Celje. Tako je bila prvega dne izropana cerkev, podrti stebri v njej, razbito je bilo obzidje in štirje stolpi. Naslednji dan so z delom nadaljevali. Množica je hotela pleniti tudi v bližnjem mlinu Ferdinanda Leiserja, vnetega luteranca, kar pa je preprečila komisija, ki je bila tamkaj pogoščena. (To so prvi podatki o znamenem Janežičevem mlinu na Sp. Ložnici, ki je mrl vse do leta 1976.)

19. januarja se je razdejanje nadaljevalo, 20. januarja pa so razstrelili stolp in porušili cerkev. Delo je bilo opravljeno. Čas je nato glodal po ostalih razvalinah. Tako je bila razrušena edina protestantska cerkev na našem območju. Gosposka v Celju se je kasneje licemersko kesala, češ, kakšni lepi objekti so bili razrušeni in oplenjeni, vendar pa so bili prav oni pobudnik in udeleženec tega uničevanja.

Ob tem je bila uničena tudi knjižnica. Pred pobegom sta predikanta skrila knjige v slamo, ki jo je množica zažgala. To dejstvo potrjuje tudi misel, da je bila na Govčah tudi protestantska šola, ki je uporabljala to knjižnico. In če poznamo zahtevo Trubarja in protestantov, da mora biti osnovna šola v materinem jeziku, lahko mirno rečemo, da je bila sprva v Žalcu, kasneje na Govčah slovenska šola, ki jo je val protireformacije uničil. —fj

Andraž

CESTA, ZASLUŽNIM PRIZNANJA

S slavnostno sejo skupščine krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij so v Andražu konec junija zaključili praznovanje krajevnega praznika, ki ga praznujejo v spomin na 29. junij leta 1942, ko je bila prva partizanska bitka z okupatorjem v zaselku Lovče. Osrednji govornik je bil predsednik sveta KS Andraž Srečko Pižorn, ki je govoril o opravljenem delu in o načrtih za prihodnje. Tako so od lanskega do letošnjega praznika asfaltirali 700 m ceste Andraž—Dobrič, 15 gospodinjstev je dobilo pitno vodo, opravili pa so tudi več vzdrževalnih del na krajevnih cestah. V planu za prihodnje obdobje je med drugim omenil telefonijo, razširitev zadružnega doma, priprave na gradnjo gasilskega doma in ceste Andraž—Topolovec—T. Velenje. Na slavnostni seji so podelili tudi krajevni priznanji OF, ki sta ju prejela Vili Pižorn in Slavko Tratnik, priznanje KS je prejel Anton Blagotinšek, spominsko darilo pa Ivan Zabukovnik. Pester kulturni program so pripravili člani Prosvetnega društva Tone Tomšič in učenci podružnične osnovne šole Andraž.

V tednu praznovanja se je zvrstilo tudi več športnih in drugih prireditev.

T. TAVČAR

FOTOKRONIKA

V tovarni nogavic na Polzeli je bil konec junija referendum, na katerem se je 1300-članski kolektiv, ki je bil do sedaj organiziran v treh TOZD in delovni skupnosti skupnih služb, z veliko večino odločil za enovito delovno organizacijo. Za takšno organizacijsko spremembo so se družbenopolitične organizacije in samoupravni organi v tovarni odločili zato, ker imajo enoten delovni proces proizvodnje in ker pričakujejo v enoviti delovni organizaciji boljše rezultate dela.

T. TAVČAR

50 let skupnega življenja

V Latkovi vasi sta 74-letna Marija in 75-letni Viktor Lenko konec junija praznovala zlato poroko.

Oba zlatoporočena izhajata iz kmečkih družin. Pri Viktorjevih je bilo osem otrok in on je kot edini fant med njimi prevzel kmetijo. Dela se je oprjel s trdno voljo, da bo napravil, kar se na kmetiji da. Marija pa je doma z Gomilkega, kjer je bilo kar deset otrok. Že od malega je bila navajena pridno delati, zato ji tudi potem, ko sta se z Vinkom poročila, ni bilo preveč težko. Imata pet otrok, hčerki in tri sinove. Sad njunega dela je prav pri njih najbolj viden. Vsi imajo svoje poklice, družine in domove. Tudi ob jubileju so bili vsi zbrani, pridružilo pa se jim je še devet vnukov in štiri pravnuki.

Obred zlate poroke je v poročni dvorani žalske občinske skupščine opravil Janez Meglič, ki jima je izročil tudi darilo občine.

T. TAVČAR

Vesako leto 13. julija praznujejo svoj praznik šoferji in prav je, da se na ta dan tudi zberejo, kakšno rečejo in navsezadnje tudi poveselijo. Žalski šoferji, ki smo jih v objektiv zaleli na regijski proslavi v Rogoški Slatini, so svoj praznik proslavili zadnjo soboto na avtopoligonu v Šempetru.

Edi Masnec

Ljubljanska banka

Mladinska bančna izkaznica

Korak na poti k samostojnosti

Mladinska bančna izkaznica
izraz zrelosti v odnosu do denarja

KAKO POSTATI IMETNIK MLADINSKE BANČNE IZKAZNICE?

Prvi pogoj je dopolnjena starost 14 let. Ob prvem obisku v Ljubljanski banki je treba v spremstvu staršev prinesiti še fotografijo za izkaznico, s tem pa v vse enote banke vzpostaviti z mladim varčevalcem enak odnos kot do odraslega in samostojnega varčevalca.

Po dveh letih je treba izkaznico obvezno zamenjati, če se izgubi, poškode ali nastopi kakšna druga sprememba, pa jo banka zamenja in izda novo.

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

Z LETALOM NA POČITNICE

Iz Ljubljane vsako soboto do Zadra, Splita, Dubrovnika.

NOVO: dodatno zakupljeni apartmani za 4 ali 5 oseb v Poreču, Rovinju, Pagu, Primoštenu, Rogoznici, Vinišću, Postiri, Supetru, Prižbi in Korčuli.

NOVO: Novigrad/Istra, hotel Maestral, Omišalj/Krk — dep. Učka, Šibenik/Solaris — hoteli Jure, Ivan, Niko, Andrija, Vodice — depandansa Imperial Tivat — hotel Palma, Sutomore — hotel Nikšič.

KOMPAS KLUB barvni katalog aktivne klubske počitnice v SUTIVANU na Braču, v KOMIŽI na Visu, v NOVALJI in v prvem planinskem počitniškem klubu na ROGLI.

PRIPOROČAMO: KOMPAS KLUB NOVALJA — 30% nižje cene, v zasebni sobi od 40.000 — za osebo za 10 polnih penzionov.

POČITNICE MALCE DRUGAČE — odhodi v juliju, avgustu in septembru.

IZLETI: Križarjenje po Jadranu, 30. 7.
POČITNICE V TUJINI:
ŠPANJA — MALLORCA IN IBIZA, eno- in večtedenski aranžmani, odhod vsak torek od 8. 7.
MALTA, TUNIS KUBA — VARADERO, CIPER BOLGARIJA — ZLATI PJASCI, 14 dni, lastni prevoz

IZLETI V TUJINO:
Križarjenje po Nilu, 21. 9., 7 dni; **Weekend v Kairu,** 25. 9., 23. 12., 5 dni; **Kuba** — biser Karibov, 18. 10., 12 dni; **Kairo — Luxor — Assuan,** 24. 8., 15. 10.
Rim skozi stoletja, 10. 9., 5 dni; **Japonska — Hong Kong — Filipini—Tajska,** 25. 11., 14 dni; **Taškent—Buhara—Samarkand—Alma Ata,** 25. 9., 12 dni; **Anatolija — Kapadokiya,** 21. 9., 9 dni; **Nizozemska express,** 20. 9., 8 dni; **Izrael in Ciper,** 16. 10., 8 dni; **Peru in Brazilija,** 28. 11., 13 dni; **Azur na obala,** 16. 8., 5 dni.

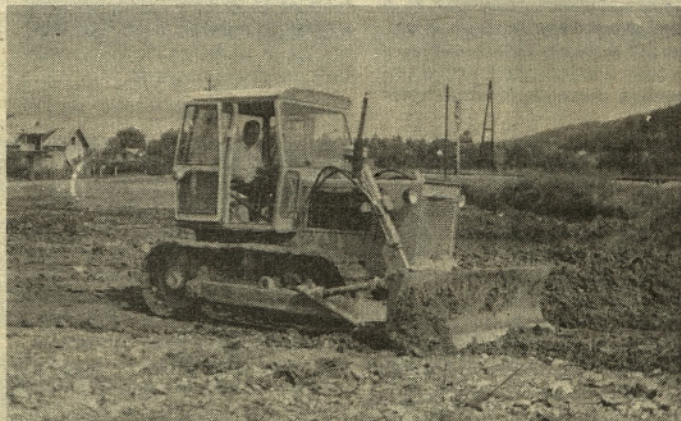
STROKOVNA POTOVANJA

Leipzig — Jesenski sejem, 1. 9., 4 dni

Köln — Photokina, 2. 9., 4 dni

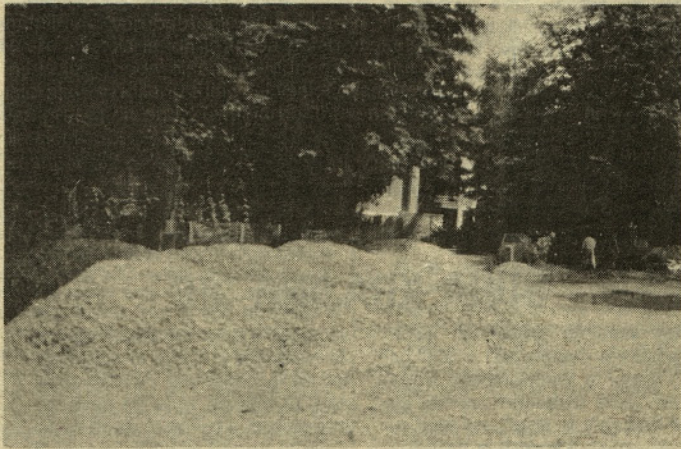
Bruxelles — Isir robotex, 29. 9., 4 dni

Vse to in še več vam ponuja vaš turistični vodnik in novi poslovni partner **KOMPAS ŽALEC** telefon: 714-155

V majski številki Savinjskega občana smo karali KS Polzela zaradi neurejenega divjega odlagališča. Prav je, da ji sedaj izrečemo priznanje, saj so končno uspeli odstraniti odpadke, sanacija pa jih je stala 250 tisoč dinarjev. Sedaj bodo morali krajanji paziti in pomagati KS, da urejeno zemljišče ne bi zopet postalo smetišče.

J. k.

Kostanjov drevored ob železniški postaji v Žalcu je obojen na propad, če ŽTP na tem mestu ne bo prenehal razkladati in nakladati gramoza. Objube so že bile, vendar pa problem še ni rešen, kar se vidi tudi na posnetku. Naspluh pa bi bilo prav, da bi ŽTP — TOZD Potniški promet uredil železniško postajo in njeno okolico, saj se je v zadnjem času promet več kot potrojil.

J. k.

Hmežad AGRINA
blagovnica
hmežad
ZALEC

Vaš nakup
od vijaka
do traktorja

Vaš nakup od vijaka do traktorja
Vaš nakup od vijaka do traktorja
POPOLNA IZBIRA
Vaš nakup od vijaka do traktorja

Hmežad
AGRINA

VAŠ OSKRBOVALEC